

Presa murdară

O mână de „turbati” din New York încearcă să compromită FLACĂRA

□ Ei sunt admiratori ai lui Vadim, Ilie Neacșu & Co.

pag. 7

Nr. 49 ● 6 – 12 decembrie 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

FLACĂRA

Fondată în 1977 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

TITUS POPOVICI A TĂCUT

UN OM INCOMOD

O televiziune
pentru toată lumea:

KAPPA

(27 de programe TV satelit)

■ Dialogați cu ea
prin revista noastră.
Scrieți-ne!

Ianuarie 1990:

**Bătută și violată
în arestul poliției
originale**

Decembrie 1994:

**Încă își caută dreptatea
prin labirintul
democrației originale**

pag. 6

**TRAIAN
BĂNESCU**

**nici nu vrea să audă de
intrarea PD în Convenție !**

pag. 3

**Literatura
dumneavoastră are
la dispoziție două pagini:**

MAȘINA DE SCRIS

pag. 16-17

**BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM**

**PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM**

*Your Partner for Networking
and Digital Communications*

Blue Ridge International

REȚELE DE CALCULATOARE
COMUNICAȚII DE DATE ȘI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz

ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN, HDD 250-540 Mb detasabil, 4 - 32 Mb, FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb, Trackball, 2 sloturi PCMCIA, 16bit sound, DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI

9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD

Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX

14", 15", 17" Noninterlaced, MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe

2400/9600 bps
14440 bps, 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69, 210.19.98, 210.18.34 Fax. 211.73.68

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5688/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:
Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membru: Ion D. Goia, Alexandru Pătrășcu,

Mihai Săndou, Liviu Timbus

Director economic: ANTON PORUMB

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SĂNDOU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTALINA ȘTEFĂNESCU (617.47.63;

2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presii Libere

nr. 1, cod 71341

Telefon: 617.50.10, 617.60.20, cu intermediul de

mai jos

Fax: 312.82.89

Cont lei - 40.72.90.110.496 BCR, sector 1,

București

Cont valută - 47.21.616.0431.0 BCR, sector 1,

București

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Consilier: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:

ADRIANA CHIROVICI

Telefon: 2553

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian

Ghițeanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Mocioie

■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan

Gheorghita, Brîndușa Nicolae, Tama Roman jr.

Constantin Savin, Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTER (2528) - Petre Cejocarlu,

Elena Ghera, Florin Ionita

■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion

Ceacără, Petru Novac Delăneș

■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂȚATE: Alexandru

Graur (Italia), Emanuel Târjău (SUA), Mihai Rusu

(Germania)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina

Gorpoi, Adrian Petrescu

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu,

Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS

REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂȘĂRIU

Redactor-șef adjuncț:

MIHAI ZGUREA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurul Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brăsoveanu,

Simona Pășăriu, Simona Simzianu

Telefon: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600,

518.15.32): Călin Mărușanu, Irina Brăveanu,

Dan Ciocoiu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei,

Florin Petria, Dana Toader

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Eugen

Mașină, Maria Călin, Mirka Foja, Nela Gladian,

Cristina Topolaki, Cozeta Munteanu

DIFUZARE: (617.59.89): Gabriel Bumb, Cora Cioc-

eanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu,

Doru Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie,

Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Rădulescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Aida Balica,

Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela

Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian

Băicoianu, Liliana Crețu, Mariana Săndulescu,

Maria Șerban

Citire din străinătate se pot abona prin Societatea

Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon

617.49.91, fax 312.82.89 - Piața Presii Libere nr.

1, sector 1, cod 71341 - București, România

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Ravista FLACĂRA utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viata sub un președinte de regat

George Anion

Un om incomod

La vestea dispariției năprasnice a lui Titus Popovici, am recitat interviul pe care mi l-a acordat în 1986 și îmi permit să redau câteva pasaje care demonstrează încă o dată cât de incomod a fost întotdeauna acest scriitor.

- Dumneavoastră v-ați aflat deseori în intimitatea puterii literare, a puterii politice. Cum vi s-a dezvoltat mecanismul puterii?

- Să lăsăm dezvoltarea mecanismelor puterii politice (așa cum am izbutit să le înțeleg) pe seama literaturii la care „m-am întors”. Mi se pare incitant, poate și profitabil, să discutăm despre cumplita noțiune „putere literară”. Ce înseamnă ea? „Puterea” de-a impune să nu fi „uitat” adică să-ți apară numele mereu, săptămânal, cel puțin, în portelnice, ori să-ți se ofere neîntrerupt cununa de lauri? „Puterea” de-a face ca „inamicilor” literari sau personali să li se aplice un tratament contrariu sau - ceea ce e degradant pentru o viață culturală cât de cât europeană - să-ți poți „pedepsi”, refuzându-le dreptul de-a răspunde la calomnie, insinuare ori denigrare? „Puterea” de-a face knock-out adversari cu o mână sau două

legate? „Puterea” de-a câștiga pe motocicletă - care ți-a fost încredințată spre alte scopuri - o cursă ciclistă? Îi vedeți pe Eminescu exercitând o asemenea „putere”?

- Nu.

- Nu e mai puțin adevărat că, în epoca noastră, politicul, invadând (e un fenomen obiectiv și termenul „invazie” n-are nimic peiorativ) toate sectoarele vieții, a dat o gravitate, uneori primejdioasă, unor fenomene obișnuite altfel în orice viață literară. În fond, autorul trist-celebrului „eseu” antiargheziian voia pur și simplu (ceea ce la urma urmei e destul de omenesc, de înțeles) să-l ridice pe tatălul său deasupra marelui poet. Cu armele polemicii estetice ar fi fost imposibil. Și atunci, având putere, a transportat discuția în domeniul politic. Arghezi era dușman, deci nu putea fi mare poet. În alte părți s-ar fi sfârșit, rapid, cu exterminarea fizică. Din fericire, chiar și în acele timpuri, bunul simț și moderația, trăsături pe care le-am moștenit (și nădăjduiesc că vom ști să le păstrăm) de la cel ce trudind pământul cunoșteau inexorabila trecere a anotimpurilor - au împiedicat un asemenea deznodământ.

O voce distinctă în partidul lui Petre Roman

Traian Băsescu n-ar intra în CDR pentru nimic în lume!

□ Anticipate sau nu, alegerile stârnesc multe patimi și tulbură multe minți

Zvonuri, afirmații, supoziții, tot mai insistente, vin dinspre corabia PD, precum că marea pe care navighează este băntuită de o hulă foarte urâtă. Încercând să vedem ce se întâmplă cu adevărat, l-am abordat pe hârșitul lup de mare, dl Traian Băsescu, ex-vicepreședinte al partidului.

- Dle Băsescu, de ce nu mai sunteți vicepreședinte al partidului?

- Am renunțat la această funcție, deoarece eu sunt și președinte al organizației de București și nu puteam să le fac pe amândouă. Sunt membru al Biroului Executiv, iar pe de altă parte eu cred în distribuția de funcții în partid.

Se sparge sau nu se sparge PD?

- Vă pun o întrebare tranșantă și vă rog să-mi răspundeți cât se poate de sincer: este PD în pragul scindării?

- Nul PD se consolidează continuu și chiar mișcările care s-au făcut acum sunt de natură să-l consolideze. Spre exemplu, renunțarea mea de a mai candida la orice funcție de vicepreședinte și desfășurarea activității integral pe municipiul București este, după părerea noastră, de natură să ranforseze organizația de București, care va da și semnalul politic pentru ce urmează

să se întâmple în alegerile legislative. Știți foarte bine că localele sunt înaintea legislativei și obiectivul nostru este să obținem un procentaj suficient de mare în localele de la București, care să dea un semnal pozitiv în teritoriu.

- Totuși, în celebra de-acum duminică a ședinței de Colegiu Director, discuțiile au fost foarte aprinse!

- Nu am fost angrenat în ele, tocmai pentru că nu am candidat la nici o funcție de vicepreședinte.

- Se vehiculează în presă ideea că în PD mocnește un conflict între domnii Roman și Severin!

- Nu există așa ceva! Și un lucru mai grav pe care l-am văzut vehiculat este acela că ar fi vorba de un conflict generat de idei politice. Este fals, nu există un asemenea conflict! Pot exista puncte de vedere diferite, desigur; spre exemplu, dl Roman a considerat că pentru funcția de vicepreședinte executiv îi trebuie un om care să administreze și să armonizeze activitatea departamentelor, pe când dl Severin are altă viziune asupra acestei funcții. Trebuie luată viziunea statutară care îl face pe acest vicepreședinte executiv un administrator de activități și cu asta, basta!

- Aceste diferențe de opinii, dublate, eventual, și de anumite orgolii, nu pot duce, dacă nu la sciziune, măcar la niște semnale negative către electorat?

- Nu, dacă sunt percepute corect. Aceste diferențe de

opinii n-au cum să ducă la semnale negative către electorat. Nu se întâmplă precum în CDR, spre exemplu, deoarece acolo sunt diferențe de doctrină. Aici e vorba doar de oarecare divergențe în interpretarea statutului, dar pot să vă spun, fără nici o ezitare, că la noi opiniile diferite funcționează nu de azi, de ieri, ci de ani de zile. Asta nu mă oprește să-mi exprim punctul de vedere. Adesea avem puncte de vedere relativ diferite asupra unor probleme politice și le discutăm în contradictoriu până când ele se limpezesc.

- Mai reușește PDSR să vă fure oameni în ultima perioadă?

- În momentul de față avem o situație stabilizată din punct de vedere al pierderilor de oameni. Dimpotrivă, am început să câștigăm oameni în teritoriu. De fapt, ne spune mai puțin faptul că ne menținem echipele din administrația locală, foarte importantă pentru noi fiind manifestarea în alegeri. Spre satisfacția noastră, iată că la ultimul tur de alegeri locale, în Ardeal, am câștigat în nouă comune, în afară de faptul că am câștigat și o capitală de județ cum este Slatina!

Orgolii electorale

- Aveți de gând să faceți ceva în privința unei alianțe a întregii Opoziții? Ideile sunt foarte fluide în acest sens: veți intra în CDR, veți face o alianță CDR-PD, există cumva discuții tehnice în acest sens, s-a ajuns

la un „pact de neagresiune” măcar?

- N-am spune că e vorba de un pact de neagresiune, nu avem așa ceva cu Convenția. Ce vă pot spune, este o părere pur personală - și vă declar că eu așa m-aș manifesta - dacă PD ar intra în CDR, aș fi primul care ar pleca din PD! Aceasta, din mai multe motive: CDR nu este o alianță doctrinară, ci o alianță conjuncturală în momentul de față. Aceasta despre varianta intrării PD în Convenție. Dacă vreți, cred că nimeni din partidul nostru nu-și pune o asemenea problemă.

Dacă discutăm a doua variantă, aceea a unui cartel electoral, asta poate fi abordată ca discuție teoretică, dar mult mai târziu. În momentul de față, CDR nu are comportamentul unui partener valabil, este frământată ea însăși în interiorul ei. În momentul în care Convenția ar avea o situație stabilizată, am putea să ne gândim în mod serios la constituirea unui cartel electoral. Dar și aici ar interveni un impediment extrem de serios: spre deosebire de partidele din CDR, noi suntem singurul partid care a trecut prin focul mergerii în alegeri de unul singur. Dacă vă amintiți, în septembrie 1992 PD era probabil în cea mai adâncă groapă, de cădere de popularitate, care totuși ne-a adus un 11%. Vă rog să credeți că această zestre nu suntem dispuși să o împărțim cu nimeni, plecând de la premisa că mai rău de atât nu se poate. Prin tot ce am

făcut, noi credem că vom ajunge la un 18-20%, deci nu avem nimic de împărțit cu cineva. Poate, eventual, după alegeri să discutăm.

- Cu alte cuvinte, nu întrevedeți posibilitatea vreunei alianțe cu CDR?

- Este puțin probabil și este punctul meu de vedere.

- Dar este posibilă o fuziune sau o alianță cu partidul dlui Călinescu?

- Îi așteptăm alături de noi oricând, ori într-o alianță social-democrată, ori în interiorul PD, printr-o fuziune.

- Și în cazul acesta, nu vă mai este teamă de acea risipire a zestrei dv.?

- Este un partid social-democrat cu care, în discuții, am avea cu totul altă abordare decât abordarea pe care o avem cu CDR. Este un partid frățesc, dacă vreți.

- Nu credeți că dl Călinescu are anumite orgolii?

- Orice om are orgolii și este firesc să le aibă. Dănsul reprezintă, prin partidul pe care îl conduce și prin persoana domniei sale, un trecut politic în istoria politică a României și este firesc, dincolo de orgoliul personal, să apere și ceea ce reprezintă, ca istorie politică, în România. Deci, este de înțeles poziția dlui Călinescu. Poziție, care, bineînțeles, nu trebuie menținută la nesfârșit, după părerea mea.

MARIAN GHÎTEANU

Rația de libertate

Moș Nicolae Văcăroiu

Oameni buni, ați pregătit ghetuțele copiilor? Le-ați spus să fie cuminiți și ascultători, să se spele pe mânuțe și pe dințișori, să-și spună rugăciunea și să-nchidă ochii, fericiți? Acum umblați ușor, călcați pe vârfuri și vorbiți în șoaptă, să nu-i treziți din visele lor sfinte, argintii, cu zâne, ursuleți de pluș și căprioare cu botic de ciocolată. E noaptea minunată a copiilor. Moș Nicolae Văcăroiu va trece ca o umbră pe la ferestrele micuților și va lăsa în fiecare loc o nuielușă cu fundiță roșie și câte-un strop din praful de pe tobă; apoi se va retrage ușor, nesimțit, neauzit, în lumea sa mirifică, unde răsună clinchetele de cristal și spumele șampaniei festive...

În decembrie 1994 o pâine costă vreo 300 de lei, o varză cam tot atâta, o sticlă de lapte (cu coadă cu tot) ceva mai mult. 1 kg de morcovi bine târguit, după solide calcule mentale și deliberări, face și el cam o mie de lei. Există munți de telemea - 5.000 kilogramul; munți de parizer - vreo 6.000-7.000; munți de cafea mușegăită - 15.000-20.000 kilogramul și munți de cafea bună - vreo 30.000 „și mai mult decât atât”. Când o găină face un ou, te-ai șters pe bot de 200 de lei, iar dacă-ți lese în cale un singur pește afumat, mai pul ceva mărunțiș lângă bancnota de o mie. Există munți de medicamente, dar e mai bine să bolim la șes, căci o excursie la farmacie ne lasă înfinit mai săraci și depresivi, cu gânduri negre și expresii colorate. O dată pe lună,

când plătești întreținerea - 25.000-30.000-40.000 de lei, depinde în ce cutie de chibrituri locuiești - singura problema ca să rămâi fără acest sfert de leafă sau jumătate de pensie este să nu fi apucat, în luna respectivă, să faci două, hai trei, excursii la piață, ca să poată doamna și stăpâna casei să tragă înnebunită și disperată de cumpărături și zarzavaturi, ca să ajungă o lună întreagă; dacă te-ai dezlănțuit și-ai îndrăznit să faci această piață, ai scăpat de-o grijă: nu mai plătești întreținerea, că nu mai ai cu ce. Da, totul este cumplit, criminal de scump, când un salariu net este (se zice) 150.000 de lei. Dar există și fața cealaltă a medalei: există și munți de gunoaie. Pe gratis. Oho, dar câte mai există pe gratis...

Văzută din tramvai, această realitate dureroasă și infamă se numește „viața noastră de zi cu zi” și are un efect paralizant asupra speranțelor și iluziilor noastre, asupra sufletului nostru amărât. Văzută din Mercedes „de fundație” sau din caravane auto în goană, cu ștaif și girofaruri, această realitate dureroasă și infamă se numește „stabilizare macroeconomică”, izvorâtă direct din declarația burzlușă de a nu întina „nobilele idealuri ale socialismului”.

Și închel aici, pentru că mi-e frig și mi-e silă!

EUGEN CHIROVICI ■

Se-ascute lupta de... casă

Grupările din PD încă n-au rupt pisica

□ Dar nici mult nu mai e...

La Convenția Națională a Partidului Democrat s-a modificat statutul partidului. Aparent, atribuțiile președintelui erau limitate. S-au creat funcții noi, s-a format un Comitet Consultativ, s-a hotărât ca liderii PD să aibă dreptul de a lua decizii. Săptămâna trecută, la Colegiul Director a fost ales „pentru o perioadă de probă” noul Birou Executiv al partidului, format din Emil Cojocariu, Alexandru Sassu, Teodor Lupușu ș.a. În Biroul Executiv mai sunt cooptați și președinții organizațiilor de tineret și de femei.

De asemenea, trezorierul partidului are rang de secretar al Biroului Executiv. „Este o formulă suplă, menită să dea rezistență construcției noilor structuri ale partidului”, spune Petre Roman.

Emil Cojocariu, noul vicepreședinte executiv al Partidului Democrat, cel care i-a învins la un scor extrem de strâns pe Radu Berceanu și Adrian Severin, este un om șters. Corpulent, timid, cu o figură bonomă, deputatul de Vaslui nu pare făcut pentru funcția pe care o ocupă. La conferința de presă

extraordinară a partidului nu a rostit nici măcar un singur cuvânt. În aparițiile televizate este stângaci, se fâstăcește și reușește cu mare greutate să transmită un mesaj politic. Până la ședința Colegiului Director, de duminică, Emil Cojocariu era un cvasianonim. Un deputat oarecare. Acum este vicepreședintele executiv al partidului. „Schimbarea Biroului Executiv are rolul unui experiment”, declară Adrian Severin. Până la viitorul Colegiu Director, care va avea loc peste trei luni, vom experimenta această formulă și vom lua atunci decizia corectă.

Deși noua formulă a statutului, stabilită la Convenția Națională de la Cluj, îl dezavantajează vădit pe președintele par-

Petre Roman pare a se întreba dacă să ia în serios avertismentul lui Adrian Severin

tidului, Petre Roman nu a părut atins de acest lucru. În momentul în care s-a auzit: „Cine este pentru?”, fostul prim-ministru a ridicat mâna fără nici o ezitare.

Conflictul dintre Petre Roman, pe de o parte, și Adrian Severin, Radu Berceanu, Victor Babiuc, pe de altă parte, este de notorietate. În situația dată, singura concluzie care se poate trage este că Petre Roman a creat cu bunăștiință posturi noi de decizie pentru a le da apoi celor din gruparea sa. Astfel și-a întărit poziția. Într-un mod foarte elegant, de altfel. Rămâne de văzut care va fi replica grupării lui Adrian Severin.

ROXANA STANCU ■

Liberali din toate părțile, uniți-vă odată !!

Războiul Crin Halaicu - liderii PL '93 nici măcar nu s-a răcit

Hotărât lucru, PL '93 știe să-și vândă scump marfa. Spuneam nu de mult că din punct de vedere doctrinar mesajul acestui partid este sută la sută liberal. Fără ezitări, fără stângăcii. Ceea ce surprinde însă - și asta numai după o atentă și lucidă analiză - este aparenta lipsă de logică de care dă dovadă în susținerea unor puncte de vedere.

Convenția Democratică a hotărât prin vot să nu retragă sprijinul politic primarului general al Capitalei, Crin Halaicu.

Partidul dlor Rusu și Patriciu rela însă subiectul și-și exprimă profundele regrete față de acest gest. Dănași critică acerb hotărârile „abuzive și centraliste” ale dlui Halaicu. Mai mult, îi impută faptul că a făcut o serie de șicane proprietarilor de case naționalizate care obținuseră hotărâri judecătorești de repunere în posesie. Adică îl acuză de faptul că a declanșat o serie de recursuri în anulare în aceste cazuri. Ciudad lucru. Prefectura îl acuză pe primarul general de

faptul că n-a făcut recursuri deși, în calitate de părint, conform art. 5 din Codul Civil, trebuia să le facă. Este împedat pentru orice om ce posedă o minimă logică faptul că cele două afirmații nu pot fi simultan adevărate.

Dnii Rusu și Patriciu par a uita că acele hotărâri „abuzive și centraliste” imputate dlui Halaicu nu aparțin domniei sale. Pentru că Legea administrației publice locale stabilește că se poate de clar: primarul pune în aplicare deciziile consiliului local. În București, majoritatea absolută a consilierilor aparține Opoziției (CDR și PD). Ciudad lucru, dl Patriciu și dl Rusu nu

pomenesc nimic despre aceștia! Cu ce se îmbunătățește tralul cetățenilor, atacând jinte false și nu miezul problemei?

PL '93 uită, de asemenea, să pomenască și de faptul că la ultima ședință a CDR s-a hotărât practic chemarea la ordine a consilierilor Opoziției.

Cu totul altfel sunt, deci, scopurile urmărite de liderii PL '93. Aversivitatea față de Crin Halaicu pornește de la un conflict personal al acestuia cu Dinu Patriciu și de la tentativa PL '93 de a împiedica integrarea PNL în CDR, PNL, aliat cu PAC și PNL-CD, ar putea incurca definitiv socotelile dlor Rusu și Patriciu.

Departe de noi gândul de a susține cauza dlui Halaicu în acest război. Dar ne întrebăm: a ataca pe cineva pentru false probleme, cui folosește? Dacă dl Halaicu a săvârșit fapte grave, merită atacat și pedepsit pentru ele. Dar noi, ziaristii, să-mă rog, unii dintre noi, nu ne putem permite să mângăm cu noroi diverse personalități, punându-le în călcă lucruri pe care nu le-au săvârșit. Am compromiș în acest fel noțiunea de jurnalist, în aceeași măsură în care liderii PL '93 compromiș în acest moment noțiunea de opoziție unită.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Val de festivități pentru... mizerie și blocaj financiar de 10.000 de miliarde de lei!

În legătură cu valul de festivități desfășurate, în aceste zile pentru marcarea a doi ani de la data învestirii guvernului Văcăroiu, Biroul de presă al Partidului Democrat este împunernic să dea publicității următoarele:

Acum, la 5 ani de la revoluția prin care credeau că au pus capăt minciunii ca act de guvernare, că au înlăturat pentru totdeauna festivalismul găunos al așa-zisei „epoci de aur”, cetățenii țării sunt nevoiți să suporte - din nou - sfidarea peste măsură a bunului simț, a adevărurilor amare ale vieții, printr-o campanie publicitară de proporții menită să proslăvească „realizări” care se găsesc doar în frazele sfârșitoare și în cifrele triumfaliste ale rapoartelor guvernamentale.

În condițiile în care milioane de oameni se zbat în sărăcie, când studiile recente ale institutelor de specialitate confirmă că 65 la sută din totalul adulților și 72 la sută din totalul copiilor țării sunt nevoiți să-și ducă zilele sub limita de supraviețuire, actualii locatari ai Palatului Victoria au dat un nou „avânt” guvernării prin propagandă, aruncând asupra populației dezamăgite, disperate, o supraproducție de vorbe, de ode omagiale și de petreceri costisitoare pe banii contribuabilului. Nici cifrele măsluite, nici ședințele festive de partid și de stat, nici tipăriturile în tiraje impresionante, și nici orele de emisiuni de televiziune și radio inspirate din practicile ceaușiste nu vor suplini deficitul de calorii și proteine, nu vor aduce căldură în case, nu vor îmbunătăți traiul pensionarilor, nu vor crea locuri de muncă pentru milioanele de șomeri, nu vor înlătura blocajul financiar care a atins astronomică cifră de 10.000 miliarde lei, nu vor diminua stocurile de mărfuri fără vânzare, care depășesc 2.000 miliarde lei, adică mai mult de două treimi din producția medie lunară, nu vor debloca privatizarea și restructurarea.

Realitățile grave și triste în care trăim au fost analizate amănunțit într-o Declarație a Partidului Democrat, analizele fiind însoțite de prezentarea unui program privind ieșirea țării din criză prin reluarea reformei și cursului spre construcția statului de drept. Această Declarație face cunoscută poziția partidului nostru față de căile de urmat în vederea împlinirii idealurilor Revoluției române din decembrie 1989.

Există deci ALTERNATIVA la actuala stare dramatică a națiunii.

Ea a fost prezentată de Partidul Democrat prin documentele adoptate de recenta noastră Convenție Națională; ea este conținută de oferta politică a forțelor cu adevărat democratice și reformatoare. Astfel, noi ne reafirmăm voința de a sluji - cu toată forța credinței noastre în Dumnezeu și în țară - dreptul poporului român la adevăr, la speranță, la prosperitate și la integrarea în lumea liberă.

Partidul Democrat
(titlul aparține redacției)

La revoluție, sorol

Dosarele zac sub lacătul ministrului

□ Până una-alta, Dide ridică „baloane” la fileu

La furtunoasă întâlnire cu presa a Consiliului Consultativ al Revoluționarilor din Decembrie '89, cascadorul-revoluționar și șef de partid Nicolae Dide a ținut morțiș - citez - „să ridice ziariștilor mingea la fileu”, aruncând în treacăt:

„Revoluționarii trebuie să intre în parlament! Ei trebuie să fie aleși pe principiul minorităților naționale! Că, slavă Domnului, noi suntem mai numeroși decât, de exemplu, românii sau grecii”.

- Ce politică vor face revoluționarii o dată aleși? Pe cine vor susține? Cu cine vor vota, adică?, am întrebat.

- Vom susține, în continuare, principiile Revoluției decembriste. Noi nu ne lăsăm manipulați, noi suntem incoruptibili, a fulgerat și a trăznit răspunsul.

Cu cine vor vota revoluționarii, nu am reușit să aflăm... În plus credem că „revoluționari” s-au perindat prin scaune parlamentare, în ambele legislaturi. Există, har Domnului, destul politicieni cu acte de revoluționar în perfectă regulă... Vom afla, însă, concret, numele acestora când dosarele respective vor căpăta permisiunea să părăsească seiful incuiat cu trei rânduri de lacăte al misteriosului ministru (Doru Ioan Tărăcilă?) care le ține în custodie.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Nicolae Manolescu:

„Să nu ne supărăm de trei ori pe săptămână!”

□ PAC nu agreează ideea suspendărilor din CDR

După propunerea și declarațiile zgomotoase ale dlui Otto Weber privind suspendarea PL '93 din Convenție, dl profesor Nicolae Manolescu, președintele PAC (care-i stă, ca un AC în ochii dlui Patriciu!) exprimă un punct de vedere foarte clar (chiar dacă o face parcă rugându-se, ca în fotografia alăturată, pentru unitatea CDR):

„Încercăm să ne înțelegem, dacă începem să ne suspendăm unii pe alții este grav!

PAC va protesta la orice suspendare, așa cum am procedat și la suspendarea PSDR.

Noi ne batem în continuare pentru admiterea PNL în Convenție, dar existând votul împotriva al PL '93, conform regulamentului, nu prea avem ce face, deocamdată.

Ar însemna să ne supărăm fiecare de trei ori pe săptămână, să ne luăm jucăriile și să plecăm acasă! Nu se poate!”

MARIAN GHIȚEANU ■

Vorbe, vorbe...

...din popor

Cine-i mai abil, Rațiu sau Rusia?

La conferința de presă a PNȚCD a avut loc următorul dialog:

ION RAȚIU (proaspăt întors de la Moscova): Dacă politica noastră este să ne orientăm spre piețele vestice, asta nu înseamnă să nu avem relații bune cu Rusia. Noi trebuie să avem relații bune cu Moscova, pentru că altfel vom avea probleme. Trebuie să organizăm seminarii cu parlamentari ruși și români, să avem relații cu Moscova”.

RADU VASILE (ironic): „Ascultându-l pe dl Ion Rațiu, îmi dau seama că Rusia este o țară extrem de abilă și cu o diplomatie foarte eficientă”.

REVISTA 22 a sărbătorit, Săptămâna trecută, apariția numărului 250. Evenimentul a fost onorat printr-o participare de zile mari (distinge personalități ale vieții politice, oameni de cultură, ziariști). Flacăra urează colegilor de la 22 viață frumoasă și cât mai lungă pe calea regală a publicisticii românești!

Precizare

În cadrul reportajului indiscret, publicat în numărul trecut al revistei noastre, care l-a avut ca invitat de dl Raymond Luca, deputat PL '93, s-a stocurat o greșală destul de gravă, care nu aparține autorului reportajului. Dl Raymond Luca ne-a declarat: „EU CRED CĂ ROMÂNIEI ÎI TREBUIE O ARMATĂ EXTRAORDINAR DE PUTERNICĂ ÎN ACEST MOMENT!” și nu cum a apărut („Nu cred...”) în textul conform căruia dl deputat nu ar fi de acord cu o Armată Română puternică. Ne cerem cuvenite scuze și sperăm ca Armata României să-și dea seama că liderii Opoziției au gândul mari în legătură cu ea.

MARIAN GHIȚEANU ■

În curând, vor începe serbările galante ale revoluției

Marie-Jeanne Curelescu (bătută și violată în arestul poliției) „sărbătorește” aproape cinci ani de infamie

Marie-Jeanne Curelescu a fost, până în decembrie '89, un om cu o existență absolut normală.

Se trage dintr-o familie de intelectuali și lucra ca asistentă medicală la Spitalul Grigore Alexandrescu.

Ca orice cadru medical gata să-și ajute semenii, pe 22 decembrie '89 a mers la Televiziune, unde a organizat, împreună cu alți voluntari, un punct de prim-ajutor. În zilele cele mai fierbinți a rezistat sub gloanțe, asupra postului de prim-ajutor trăgându-se de nenumărate ori.

**Sosesc ajutoarele.
Doctorița Gheorghe
dosește 40 de kilograme
de dulciuri**

Complicațiile au apărut după ce pericolul trecuse, când au început să curgă ajutoarele. Dacă până atunci medicii de la cabinetul Televiziunii nu prea își făcuseră simțită prezența, începând din 24, aceștia au devenit brusc foarte activi. Peste postul de prim-ajutor a fost unsă șefă doctorița Mădălina Gheorghe, o tânără fără experiență și cu pile mari. Ea s-a bucurat de largul concurs al unui alt personaj dubios, colonelul Oană, șeful pazei Televiziunii, cel care a tras cu A.G.-ul în casele din împrejurimi. Împreună cu doctorița Gheorghe s-a înscăunat, în calitate de „prinț consort”, reporterul sportiv

Cristian Zgabernea. Cel doi au început să își facă de cap. Doamna Curelescu a observat cum dispar încet-încet din ajutoare. La un moment dat a fost însărcinată să însoțească transporturile cu ajutoare care trebuiau preluate de la Complexul Expozițional. Cu surprindere, dânsa a observat că ajutoarele aveau rute ciudate, de multe ori ele ajungând acasă la doctorița Gheorghe sau la cei doi reprezentanți ai autorităților civile și militare, Paul Constantin și Adrian Buzan. Întrebând, ea a aflat că ajutoarele erau depuse acolo „pentru a ajunge la alte spitale”.

Doamna Curelescu devenise un martor deosebit de incomod, mai ales după

ce a descoperit că, într-o ladă pentru medicamente, doctorița Gheorghe îngrămădisise, pentru a-și însuși, circa 40 de kg de dulciuri nemaivăzute până atunci în România.

**Martorul incomod
trebuie compromis
cu... hoț**

Temându-se că vor fi dați în vileag, „amici” doctoriței Gheorghe împreună

A fost trezită de individul care o condusesese în subsol, fotografii-criminalist al secției. Ei a întreținut prin forță relații sexuale cu dânsa. A doua zi dimineată, doamna Curelescu a raportat șefului secției și anchetatorului, col. Vitiuc (un ins vestit pentru diverse mișmașuri), cele întâmplate. În acest moment, dânsa a devenit incomodă și pentru polițiști. A fost plimbată dintr-un arest în altul, nu i s-a dat voie să ia legătura cu familia.

cu aceasta au pus la punct un plan de bătaie și s-au gândit să-i închidă gura Marie-Jeannei și în același timp să acopere golurile din ajutoare denunțând-o pe aceasta ca fiind hoată.

În ziua de 3 ianuarie ea a fost ridicată, împreună cu Paul Constantin, și dusă la Secția 4 Poliție. Aici domnea o atitudine bahic-revoluționară. Foști milițieni, proaspăt deveniți polițiști, chefulau de zor. După ce a fost lăsată de izbeliște câteva ore pe un culcar, M.J. Curelescu a fost dusă în cele din urmă într-o debara, unde a ațipit după ce i s-a dat să bea o licoare cu gust ciudat. Din păcate, somnul n-a durat prea mult.

În cele din urmă, s-a început ancheta de către procurorul Kochlicher Alice, o bună prietenă a doctoriței Gheorghe. Aceasta a trenat cât mai mult începerea procesului, iar doamna Curelescu a ajuns în Penitenciarul Jilava. Aici, după un timp, a constatat că este însărcinată. Personalul medical al penitenciarului a încercat să ascundă acest fapt, motivând absența ciclului menstrual printr-un presupus fibrom uterin. În tot timpul detenției, doamna Curelescu a fost pusă la munci grele, cu toate că era gravidă. Când a ajuns în luna a șaptea și graviditatea era evidentă, cei de la penitenciar au trebuit să o elibereze provizoriu.

**Verdictul
- vinovată de furt -
este o farsă judiciară**

Judecată în stare de libertate, doamna Curelescu i s-a înscenat, după ce l-a născut pe fiul ei Mihail-Alexander, o farsă judiciară. A fost acuzată că a furat medicamente și le-a depozitat la un unchi de-al dânselor, pe strada Galați.

În realitate, acest unchi nu a existat niciodată. Dosarul mai conținea și alte piese false. Martorii apărării nu au fost citați. Ca urmare a acestui proces trunchiat, doamna Curelescu este condamnată cu suspendare la o pedeapsă de un an și șase luni. Recursul, în mod ciudat, nu i-a fost admis.

**Polițistul violator este
descoperit și se sinucide**

De când a ieșit din pușcărie, doamna Curelescu a început o adevărată anchetă detectivistă pentru a afla cine este violatorul și, implicit, tatăl copilului. După ce i s-au închis mai multe uși în față, a reușit să afle că cel în cauză ar putea fi plutonierul criminalist Simion Tudor și că acesta ar fi fost înaintat în cadrul Poliției Capitalei, ca de altfel tot „staff-ul” din '90 al Secției 4 Poliție.

Doamna Curelescu intenționează acțiune penală pentru recunoașterea paternității.

În mod surprinzător, presupusul autor al violului se sinucide spânzurându-se de calorifer. Ulterior, s-a constatat paternitatea lui Simion Tudor, analizele și apoi sentința judecătorească ce a urmat stabilesc fără echivoc acest fapt.

**Ministerul de Interne nu
plătește despăgubiri**

Într-adevăr, Ministerul de Interne a fost nevoit să-și recunoască greșeala, dar nu a vrut în nici un fel să o despăgubească pe M. J. Curelescu. Singurul avantaj acordat a fost o pensie de urmaș acordată minorului Mihail-Alexander, ca fiu de fost salariat M.I. Fără să cedeze așa ușor, doamna Curelescu a dat în judecată Ministerul de Interne, cerând despăgubiri morale și materiale pentru violul săvârșit în incinta Secției 4, precum și pentru preșunile fizice și psihice la care a fost supusă în timpul anchetei. Procesul trenează de doi ani. Au loc întâișări peste întâișări. Încă nu s-a făcut dreptate pentru această familie care a trăit o tragedie cumplită.

Pe 13 ianuarie va avea loc o nouă întâișare, despre care vom reveni cu amănunte.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN Jr. ■

Cine dă apă la moară „turbaților”

MILIȚIENI TERORIȘTI ÎN HAINE DE POLIȚIȘTI

□ Cel care îi țin în brațe (de ce oare?) oferă argumente ultra-naționalistilor

Județul Botoșani a fost și rămâne o enclavă polițienească, fapt dovedit și de procentele aberante obținute la alegeri de către fostul prim-secretar de Iași. Aici mecanismele comunisto-securiste de falsificare a voturilor funcționează perfect. Aici Opoziția și presa independentă sunt practic reduse la tăcere. Aici, la sedile locale ale poliției, au fost torturați oameni și după așa-zisa revoluție.

În atenția Departamentului de Justiție al Statelor Unite se află acum și cazul lui Costel Covalciuc, care a fost ucis la sediul Poliției din Dorohoi pe data de 4 iulie 1993. Aici SIRD a deplăstat cele mai numeroase situații de încălcări flagrante ale drepturilor omului.

Vom da un singur exemplu de polițist din Botoșani care dezonorează o instituție ce se dorește a fi democratică. Este vorba de plutonierul adjutant Neculai Rotaru, fost șef de post în comuna Mihai Eminescu.

Vom apela la mărturia unui fost consătean, nimeni altul decât... Constantin Burlacu (emigrat în anul 1980 în SUA).

De ce îl cităm tocmai pe acest șef „turbat” al unei reviste „turbate” („materialul” din chelar)? Veți vedea îndată. Dar întâi mai întâi un pasaj dintr-o scrisoare a sa, intrată în posesia noastră:

Sub regimul dictaturii comuniste, pti, ad. Neculai Rotaru a făcut exces de putere și a săvârșit o mulțime de abuzuri și atrocități. A violat domiciliile oamenilor fără nici un mandat legal, s-a dat la acțiuni violente barbare și huliganice împotriva cetățenilor comunei, l-a terorizat și persecutat fără milă pe oponenții regimului comunist, l-a arestat pe mulți cetățeni din comună și le-a întocmit dosare false de trimitere în judecată și în închisoare, și-a însușit bunurile confiscate de la cetățenii comunei, ori de la cei aflați în trecere, l-a învrăjbit pe oameni unul contra altuia și multe altele.

Parcă-l văd și acum cum rânjea de bucurie atunci când securiștii se apăsau pe umerii mei și mă loveau cu pumnii sub barbă, pentru că am răspândit manifeste în țară contra regimului tiraniei comuniste și am luptat pentru libertate și pentru respectarea drepturilor omului. El a fost invitat la sediul securității, din Botoșani, unde eram arestat, pentru a asista la anchetarea și torturarea mea, cu care ocazie securiștii i-au spus că așa cum procedează ei cu mine trebuia să procedeze ei cu mine înainte ca eu să ajung pe mâna lor.

(...)

Polițistul Rotaru i-a promis lui Vlad Antoch, din comuna Mihai Eminescu, al cărui tată a fost asasinat de miliție, că nu-i trimite dosarul în tribunal pentru sustragerea unor obiecte de la locul de muncă, dacă mă ucide pe mine. Când Vlad Antoch a scos un cuțit foarte lung de sub haină și a vrut să mi-l înfigă în inimă, a fost observat de un prieten de-al meu, care l-a barat

imediat mâna.

Prin anii 1967-1968, când Nicolae Ceaușescu a vizitat județul Botoșani, milițianul Rotaru împreună cu un grup de securiști l-au înmănat un pistol cantonierului Ion Ivanov (Scripcaru), din comuna Eminescu. l-au instruit cum să tragă cu el și l-au ordonat să-l împuște pe părinții mei și pe mine. Cantonierul Ivanov, înarmat cu acel pistol, s-a prezentat la locuința părinților mei, care era situată la circa 100 de metri de drumul național Botoșani - Dorohoi și le-a spus să mergem la șosea cu coasa și sapa și să tăiem spinii de pe marginea șoselei din dreptul nostru, că pe acolo urmează să treacă șeful statului. Securii și milițianul Rotaru l-au pus la cale pe cantonierul Ivanov să tragă în noi dacă mergem la șosea să tăiem spinii, sub pretextul că am mers la șosea să-i tăiem capul lui Nicolae Ceaușescu cu coasa și sapa.

(...)

În anul 1969, fostul șef al postului de miliție din comuna Mihai Eminescu, Neculai Rotaru, împreună cu unii ofițeri și subofițeri de miliție, mi-a rupt hainele de pe mine, mi-a smuls părul din cap, m-a lovit cu pumnii și cu cizmele, m-a mușcat cu gura ca o fiară sălbatică și numai Dumnezeu știe cum am reușit să scap din ghearele lui și ale celorlalți teroriști și criminali ai miliției și securității.

La această dată, starea de lucruri din județul Botoșani nu este foarte, foarte diferită de situația descrisă mai sus. Vom reveni.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Pirați fasciști încearcă să compromită FLACĂRA

□ Ei sunt admiratori (numai atât?) al lui Vadim

Cu stupefacție aflăm, la opt luni de la explozia „bombelor”, că numele revistei noastre este târât în norul unei reviste fasciste de cea mai joasă factură, „Dreapta Nouă (The New Right)”, publicată la New York de o așa numită Ligă pentru Apărare Națională. Ne întrebăm cu ce drept a reprodus directorul acestei publicații, Constantin Burlacu, articole fără să ceară permisiunea autorilor! Scopul este clar, iar acțiunea are bătăie lungă. Se încearcă o acțiune de a compromite „Flacăra” și de a discredita doi dintre redactorii acestei publicații. Considerăm că gestul ne aduce imense daune morale și vom lua măsurile ce se impun.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■
CONSTANTIN SEVERIN ■

NOTA REDACȚIEI:

De ce am reprodus aceste relatări? În primul rând, s-ar putea ca ele să fie adevărate și în acest caz este explicabilă ura - chiar dacă patologică - a autorului scrisorii; spunem patologică pentru că acest lucru se vedește cu prisosință în murdara „revistă” new-yorkeză al cărei șef este autorul scrisorii („revista” e plină de zvastici și slogane violente împotriva „iudeo-masono” etc., etc., precum și de elogiul la adresa lui Vadim, Ilie Neacșu și a altora). Dacă relatările sunt adevărate, atunci e evident că menținerea în stare de funcțiune a acestui „milițiano-polițist” (Rotaru) are rolul de a-l menține în stare de funcțiune pe „turbații” de teapa lui Burlacu. Și ca acest Rotaru vor mai fi fiind sute și mii în țară. Cui folosește acest joc murdar? Nu e greu de înțeles; oricum, la „joc” participă cei care îi țin în funcție pe alde Rotaru. Apoi, în al doilea rând, am reprodus relatările fiindcă s-ar putea ca ele ... să nu fie adevărate! Și dacă nu sunt adevărate, atunci rezultă că victima nu e chiar victimă și vajnicul admirator al lui Vadim și Neacșu nu-i chiar atât de vajnic, ci doar pictat un pic cu o leacă de aură, ca să dea bine pe-acolo pe unde e... Vorba aia: o fi, n-o fi, cine poate ști? Dar Ministerul de Interne știe sigur ce e cu Neculai Rotaru. Și dacă ne spune și nouă, vă spunem și noi.

Metodă nouă în terapia reumatismului

Dr. Peter Wehling, medic la Düsseldorf, a dezvoltat o nouă terapie genetică ce pune stavilă durerilor reumatismale. Se acționează asupra unor celule extrase din membrana sinovială a articulației

bolnave. Celulele modificate genetic se reintroduc în articulație. Ele neutralizează hormonul interleuchin 1. Noua terapie se află în stadiul testărilor clinice. (I.A.VAGO)

Stomatologie:

Anestezia electronică

În stomatologie se afirmă un nou procedeu de anestezie și anume cea electronică. Dr. Buddenberg, oftalmolog la Bielefeld, Germania, susține, pe baza practicii personale, că anestezia electronică este preferată de mulți pacienți în locul injecțiilor anestezice. Ea asigură deplină eliminare a durerilor, iar efectul anestezic poate fi reglat de pacient. Se poate folosi în toate lucrările dentare preparatorii: frezarea pentru plombe, șlefuitul pentru aplicarea de lucrări dentare. Nu se folosește în cazul intervențiilor chirurgicale.

Aparatul electronic numit V-TENS plus, generator de impulsuri, acționează asupra nervului care pleacă din dinte spre creier anihilând impulsul nervos. Două minielektrozi, asemănători cu cei folosiți la electrocardiogramă (EKG), se lipesc pe obrazul pacientului, în zona unde urmează tratamentul. Ei sunt conectați la aparat prin fire electrice. Medicul fixează parametrii de lucru, iar pacientul poate interveni reglând intensitatea prin simpla apăsare pe un buton.

CĂTĂLIN VAGO ■

Algele și pielea din locurile „secrete”

Revigorarea epidermei de pe acele porțiuni ale trupului feminin, pe care vestimentația le ascunde vederii, se poate face prin băi, conținând substanțe minerale, vitamine și unele elemente extrase din alge marine. Acestea stimulează metabolismul, contribuind la întinderea pielii de pe sâni, abdomen și fese. Dintre preparatele consacrate, realizate pe bază de alge marine, amintim produsul Mirelle de la casa Yves Rocher. (I.A.V.)

Atenție!

Variațiile de temperatură dăunează organismului

□ Vă propunem câteva rețete de sezon

Savanții susțin că starea vremii, oricât de rea, nu îmbolnăvește omul sănătos, dar înrăutățește starea celui bolnav. Sufărâzii de reumatism, cardiaccii, diabeticii și cei hipertensivi resimt acut schimbările fronturilor meteorologice, sub forma unor stări de apatie, a junghiurilor în membre, iar alții văd steluțe și sunt cuprinși de amețeală. Printre mijloacele curative naturale se reco-

mandă:

■ Polenul recoltat de la specii de flori aflate în stare înflorită. El este bogat în vitamine, substanțe minerale, alte elemente nedozabile, albumină, enzime, amidon și acizi grași, aproape un număr de 100 de substanțe mineralizante.

■ Un alt remediu natural este esența de roiniță, numită și iarbă stupului sau, științific, melissa offici-

nalis. Se bea zilnic două linguri de esență cu apă.

■ Un al treilea remediu îl constituie rozmarinul (rosmarinus officinalis). Se ia un litru de vin alb în care se pun 30 de grame frunze uscate de rozmarin și se lasă 14 zile la macerat, în sticlă înfundată. Dozarea: se bea câte un pahărel de câte 50 grame dimineața și seara. (I.A.V.)

Cosmetică

Vreți să fii frumoasă?

Folosiți măștile pe bază de MIERE de ALBINE

Tenul uscat se caracterizează prin secreția insuficientă a glandelor sebacee, este fragil, iritabil, se descuamează ușor, prezintă riduri, la început minuscule, care se accentuează cu vârsta.

Vă recomandăm măști cosmetice care conțin miere de albine atât de bogată în vitamine, cu efect benefic pentru tenurile uscate, deshidratate și veștite.

■ Se amestecă un gălbenuș de ou cu o linguriță de miere de albine și o linguriță de untdelemn.

■ O linguriță de miere se amestecă cu 25 g drojdie de bere.

■ O linguriță de miere se amestecă împreună cu trei lingurițe de tărâțe de grâu și 1/2 linguriță glicerină.

■ Se amestecă o linguriță de miere de albine cu două lingurițe de caimac de lapte.

■ Se încorporează într-o linguriță de miere, fracând mereu, trei lingurițe de suc de portocale.

■ Se încălzește ușor pe baie de apă o linguriță de miere cu o linguriță de lăptișor de matcă.

Părțile din jurul ochilor se lasă libere: ele se ung numai cu o cremă hrănitoare. După îndepărtarea măștii, cu apă caldă, se aplică o cremă hrănitoare.

Măștile pot fi aplicate în mod normal la 2-3 săptămâni, iar tenul dv. își va recăpăta strălucirea.

MARIA ANTONESCU ■

Poșta redacției

■ Dna Ileana Vasu din Cluj, atenția dv. ne măgulește într-adevăr, serialul prezentând „vindecările miraculoase” stărnește un amplu interes în rândul celor cu sănătatea zdruncinată, redându-le speranța și întărindu-le credința în puterea „magică” a plantelor. Fitoterapeutul Vasile Cozac are rețete proprii, originale, omologate de forurile răspunzătoare. Adresa dlui Cozac nu este un secret: Șoseaua Sălaj nr. 211, sector 5, București. Din păcate, acolo nu este, încă, montat post telefonic. Este preferabil să vă adresați direct căci, știți dv., poșta română... Acest lucru va fi posibil, însă, numai după 1 februarie 1995, dată la care dl Vasile Cozac va relua consultațiile la sediul mai sus indicat. Cum se procedează? Trebuie să vă prezentați într-una din zilele de miercuri, joi, sau vineri, de la orele 11, cu tot istoricul bolii constând din analize (inclusiv cele la zi) etc și să obțineți o programare. După aceea, veți urma, cu strictețe, tratamentul recomandat. Vă dorim sănătate și mai aveți... puținică răbdare.

■ Stimate dle Marin F. Dițoiu din comuna Frăsinet, județul Călărași, dacă nici ziarul „România Liberă” nu v-a rezolvat problema... Lasând gluma la o parte, trebuie să vă adresați Consiliului Local, funcționarii respectivi sunt datori să întocmească și să aplice un plan concret de aprovizionare cu diferite produse, inclusiv cu petrol lampant. De ce nu o fac? Sunt ocupați, probabil, cu... altele.

■ Dna Ionă Tudora din București: Ne-au mahnit necazurile dv. și promitem, așa cum ne sugerați, să pornim o anchetă. Până atunci, vă sugerăm să lăsați o cerere și la Primăria capitalei. Dacă tot ajungeți acolo, vă sfătuim să vă adresați și fundației Omenia, a cărei președintă fondatoare, dna Minodora Ilie, ar putea să vă ajute mai concret.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cea mai mare investiție străină în România

O lecție de aritmetică
DAEWOO

□ În paralel cu OLTENA, primele CIELO vor ieși pe poarta uzinei din Craiova începând cu '96

KIM WOO-CHOONG, fondatorul și președintele Companiei DAEWOO, este considerat creatorul managementului participativ, fenomenul DAEWOO fiind astăzi studiat în marile universități americane. El a pornit în 1968 cu un capital de 20.000 USD pentru ca, după 25 de ani, să întrecă în vânzări coloși precum XEROX, COCA-COLA, RJR/NABISCO. „În afaceri, unu plus unu nu fac doi. Trebuie ca din unu să faci zece și din zece - cincizeci. Aceasta este aritmetica mea”, mărturisește autorul cărții „Every street is paved with gold”.

Potrivit unui comunicat primit de la Societatea „RODAE Automobile”, creată prin asocierea întreprinderii de Automobile Craiova cu firma DAEWOO din Coreea de Sud, începând cu luna ianuarie a anului 1996, 20 de automobile vor părăsi, la fiecare 60 de minute, banda de montaj a noii uzine. Se apreciază la 74.000 unități producția medie anuală în prima etapă, urmând ca din '98 ritmul să se dubleze. Datele se referă la modelul CIELO, destinat 50% exportului. În ceea ce privește OLTENA, fabricația acestuia va continua până în '98, cu actualul motor depoluat, după care se va face remotorizarea și integrarea sa într-un program de calitate, inclusiv pentru export.

Uzina din Craiova participă la capitalul social al noii societăți cu întreg patrimoniul său, considerat de partener ca fiind la un nivel tehnic deosebit de competitiv, în timp ce DAEWOO a subscris 156 milioane USD în contul participăției sale. Investiția care va demara în '95 se va ridica la 620 milioane USD și va consta în construirea unei noi fabrici de motoare și a altora de cutii de viteze, previzionate să intre în funcțiune la finele anului 1997. A doua investiție, de 320 milioane USD, va intra pe rol la începutul lui '96 și va servi la dublarea capacității secției de montaj CIELO la cadența de 40 unități/oră.

Programul de integrare anunțat vizează ca, după primii 6 ani de la începerea colaborării, 80% din componentele autoturismelor asamblate la RODAE să fie de

producție autohtonă, prin antrenarea furnizorilor tradiționali, și nu numai (din ramuri ca metalurgia, industria textilă, a cauciucului și maselor plastice, chimică, electronică și electrotehnică). Aceasta va duce la crearea de noi locuri de muncă dar și la dezvoltarea unui spirit de competiție, pentru fiecare piesă din nomenclatorul de fabricație existând minimum 2-3 producători în țară. Toți salariații fostei uzine Oltcit au fost deja transferați la RODAE unde, prin extinderile anunțate, va exista în continuare o cerere de mână de lucru calificată. Doar 4 membri ai conducerii RODAE sunt coreeni ceea ce demonstrează încrederea acestora în capacitățile manageriale și tehnice ale oltenilor din Bănie. Totuși, sunt prevăzute și scurte școlarizări la uzinele din Bupyeong, pe coasta vestică a Pacificului.

DAEWOO MOTOR a atins recent cifra de un milion de automobile fabricate într-un an, de către cele 4 uzine ale sale din Coreea. Gama cuprinde autoturisme, autocamioane grele, vehicule speciale, autobuze, motoare, transmisii. Dar grupul DAEWOO în ansamblu este implicat în mai multe activități industriale, de la microelectronica la construcția de nave, având peste 100.000 de angajați și o cifră de afaceri pe '93 de cca 35 miliarde USD.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama
și să începem să trăim

22

Oamenii de
afaceri în fața
situațiilor
inevitabile

Margaret Fukker, celebra feministă din Noua Anglie, a ales într-o zi ca deviză: „Accept Universul așa cum e”. Când bătrânul Carlyle, acel vegnic cărotaș, a aflat, a rănit: „Înțeleg - este lucrul cel mai bun pe care ea poate să-l facă”.

Sper că înțelegți acum că e mai bine să acceptăm inevitabilul. Când ne cabrăm, când plângem amarnic, nu schimbăm nimic în casa ce ne privește. Pare savant ceea ce spun, dar am experimentat. Ajunsesem să refuz să accept o situație inevitabilă la care trebuia să fac față. M-am comportat cu această ocazie ca un imbecil, m-am revoltat, am intrat în rebeliune deschisă contra lui Dumnezeu și a universului. Mi-am transformat nopțile într-un adevărat infern de insomnie și de coșmaruri. Mi-am atras o serie interminabilă de necazuri pe care aș fi putut ușor să le evit. În final, după un an de tortură în care m-am pedepsit singur, a trebuit să accept ceea ce de la început am știut că nu pot schimba.

Să nu credeți, totuși, că vă sfătuiesc să acceptați cu rezignare „toate loviturile dure” pe care le primiți în cursul vieții. Departe de mine! Acesta ar fi fatalism pur și simplu. Atunci când vă rămâne o șansă de a redresa situația, luptați! Dar când bunul simț vă arată că vă bateți pentru ceva care „este astfel și nu poate fi altfel” - trebuie să vă fie milă de nervii voștri. Încetați să vă dați cu capul de toți pereții și să vă gândiți cu nostalgie la ceea ce „ar fi putut să fie”.

Am întâlnit câțiva oameni de afaceri importanți și am fost impresionat de maniera în care știau să facă față inevitabilului. Iată câteva exemple care pot să illustreze teza mea, mai bine decât o lungă disertație:

J.C. Penney, fondatorul unei enorme antreprize de comerț, mi-a declarat: „Chiar dacă mâine aș pierde și ultimul dolar, nu mi-aș face sânge rău pentru asta, pentru simplul motiv că nu vâd la ce mi-ar servi. Muncesc cât pot de bine; dar rezultatele eforturilor mele mi le încredințează destinul”.

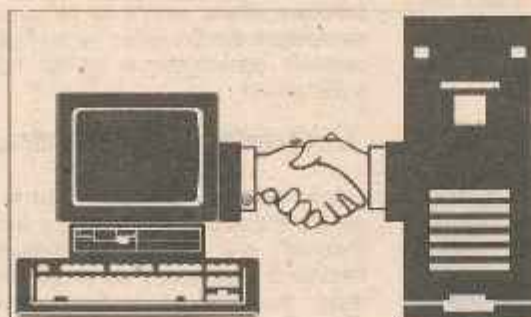
Henry Ford mi-a spus același lucru: „În cazul în care nu ajung ca să conduc evenimente, le las să se conducă singure”.

Când l-am întâlnit pe K.T. Keller, președintele consiliului de administrație al uzinelor Chrysler, și l-am întrebat cum luptă împotriva îngrijorărilor, a răspuns: „Când trebuie să înfrunt o situație gravă, încerc mai întâi dacă pot să fac ceva ca să ameliorez această situație. În caz contrar, dacă îmi dau seama că eforturile mele nu pot schimba nimic, nu mă mai gândesc la această afacere, o uit pur și simplu. Niciodată nu mă îngrijorează viitorul, pentru că știu că nici un om nu poate să prevadă cu exactitate ce se va întâmpla. Acest viitor va fi influențat de atâți factori! Or, nimeni nu poate să ghicească cum acești factori vor intra în joc, nimeni nu poate să înțeleagă motivele pentru care ei se manifestă sau nu. Atunci pentru ce să mă gândesc dinainte?” El Killer ar fi surprins dacă l-am spus că este un filozof. El este considerat un om de afaceri excelent; și totuși, el a redescoperit, poate din întâmplare, principiile lui Epictet învățate la Roma acum nouăsprezece secole: „Nu există decât un singur mod de a cunoaște fericirea - proclamă el. Nu trebuie să ne îngrijorăm pentru lucruri asupra cărora voința noastră nu are nici o influență”.

Traducere și adaptare
ADRIANA DOBRESCU ■

IBM și ICE
FELIX
sunt din nou
împreună!

Încurajați de colaborarea anterioară, în proiecte de anvergură, de exemplu Sistemul Informatic Național pentru Evidența Populației, cei doi parteneri și-au dat mâna din nou. Acest parteneriat, recent anunțat, va consta în comercializarea de către ICE FELIX Computer S.A. de soluții complete, bazate pe calculatoare IBM AS/400 (260.000 unități vândute în lume) și IBM RISC SYSTEM/6000, precum și a unei game largi de servicii tehnice și de finanțare. Cea mai convingătoare cale de a-și atrage clienții o vor constitui vizionările

de la Centrul de Demonstrații, recent înființat la sediul întreprinderii, dotat pentru început cu AS/400. Se vor oferi, de asemenea, pachete de programe aplicative pentru conducerea activităților economice, cum ar fi BPCS de la firma System Software Associates, Inc. (SUA) și altele, adaptate cerințelor din România.

Sloganul constructorului român: Bogăția noastră este experiența! Noi am spune: și inteligența.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Beta la a patra
aniversare

Pe 3 și 4 decembrie, Liceul I.L. Caragiale din București a fost din nou gazda Conferinței internaționale organizată de BETA (Bucharest English Teachers Association - Asociația profesorilor de limbă engleză din București). Având invitați din mai multe țări ale lumii - printre care, desigur, Marea Britanie și Statele Unite - această conferință, ajunsă acum la cea de-a patra ediție, începe să devină o frumoasă tradiție. Rezultatele concrete ale atelierelor de lucru ce s-au desfășurat în cadrul conferinței vor fi noile manuale de limbă engleză pentru gimnaziu și liceu. Dar poate mai mult decât aces-

tea, BETA își propune o schimbare de mentalitate. Tema conferinței - The teacher, the students and the materials (Profesorul, elevii și materialul) - dezvăluie dorința de a schimba natura relației dintre elevi și profesor și implicit modernizarea sistemului de predare. Președintele BETA, doamna profesoară Veronica Focșeneanu, ne-a declarat: „Conferința a fost un adevărat succes atât în ceea ce privește activitatea pur profesională cât, mai ales, în recunoașterea internațională a valorii profesorilor din România”.

ALEXANDRU ARION ■

Turnul Babel

NATO în criză

De la sfârșitul războiului rece această este criza cea mai gravă înregistrată de Alianță. Am citat din France Presse cel mai reprezentativ pasaj referitor la aprecierea ultimei sesiuni NATO, organizată la Bruxelles. Primul segment de conflict îl reprezintă Bosnia: americanii au decis întreruperea controlului în Adriatică asupra embargoului de arme. Vest-europenii au ripostat, mai șoptit sau mai apăsat, dar au ripostat. Pe de altă parte, tot americanii presează pentru accentuarea loviturilor disciplinare ale NATO. Parisul, Londra și Madridul, care au câștigat albastru la soi, au reacționat vivace. Europeanii militează pentru negocieri și trag permanent alarma în legătură cu riscurile enorme ale escaladării abordărilor militare. Al doilea subiect de divorț este extinderea NATO către răsăritul confuz al Europei. Americanii susțin dilatarea Alianței, în timp ce europenii atrag atenția asupra riscurilor, obiective și subiective, ale acestei acțiuni. Americanilor le este frică să nu înglobeze în NATO prea târziu sateliții de odinioară ai Moscovei. Europeanilor le este frică să devină aliați cu Estul prea devreme. Și așa mai departe.

Cu ghearele și cu dinții

La Grozni, după înclăștările teribile între forțele generalului președinte Dudaev și opoziția pro-moscovită, lucrurile au început să se clarifice. Dudaev a amenințat Moscova, Elțin l-a amenințat pe Dudaev, între republica minusculă a cecenilor independenți și marea Rusie s-a instalat un război al somațiilor. Dudaev a promis că va împușca până la unul prizonierii ruși dacă Kremlinul nu recunoaște că aceștia sunt militari în solda Moscovei. Moscova nu recunoaște. Între timp, un lot de „ostatici” au semnat o declarație comună în care arată că au utilizat împotriva sediilor oficiale din Grozni „tancuri, elicoptere și arme grele aparținând diviziilor de elită Kantemirov și Tamaskala”. Ca atare, din munți au început să curgă spre Grozni voluntari decisi să moară cu arma în mână în luptele viitorului cu armata rusă căreia i-au trebuit două secole să domolească pofta de libertate a cecenilor. Și încă ceva: nimeni nu a uitat că în 1944 Stalin a deportat spre Siberia și Asia Centrală... în bloc.

Pachebotul blestemat

Din nou Achille Lauro a ținut pagina întâi a marilor ziare din lume. Vestitul pachetot a luat foc în largul coastelor Somaliei, în timp ce efectua o croazieră spre Africa de Sud. Cel aproape 600 de pasageri au scăpat ca prin minune, fiind preluși de o puzderie de vase ajutoare. Trei persoane și-au pierdut, totuși, viața. Achille Lauro a mai trăit o dramă spectaculoasă în octombrie 1985, când, în largul Alexandriei, un comandou palestinian (ramura Abu Abbas) a ținut în șah 450 de pasageri deveniți ostatici. Dar aceasta nu consumă istoria smucită a pachetotului. În 1972, vasul la foc la Genova. În 1975, traversând Dardanelele, Achille Lauro ciocnește un vas libanez și îl face praf. În 1981, alt incendiu la bord: doi morți printre pasageri. În aceste circumstanțe, va fi tras pe linia moartă, sau flicărul viitor amator de croazieră cu acest sclar plutitor va trebui să se plătească o primă impozantă de... risc.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Drumul spre Uniunea Europeană (1)

Săptămâna trecută l-am văzut cu toții la televizor pe norvegieni sărind în sus de bucurie c-au scăpat de intrarea în Uniunea Europeană (cunoscută până nu de mult sub numele de Piața Comună). În același timp, țările est-europene, foste socialiste, se străduiesc să intre în grațiile UE și să fie primite, cât mai repede posibil, în acest organism. De ce se întâmplă așa? De ce unii fug iar alții se îngheșuie să vină? La prima vedere, s-ar părea că avem de-a face cu un paradox, că ceva nu e în ordine. Însă o examinare mai atentă a problemei arată că nu-i vorba de nici un mister. Pur și simplu, statele europene care sunt în afara UE se împart în două categorii: țări de care Uniunea Europeană are nevoie (foarte puține) și țări care au ele nevoile de Uniunea Europeană (cele mai multe). În prima categorie intră state foarte bogate, cu o dezvoltare și cu un PNB superioare mediei pe UE, cu un nivel de trai deosebit de ridicat și care nu vor să împartă cu alții bogăția și bunăstarea lor și, în consecință, spun NU Uniunii Europene. Așa a fost cu Elveția, așa s-a întâmpiat săptămâna trecută cu Norvegia.

În a doua categorie intră, firește, țări cu un nivel de dezvoltare, un PNB și un nivel de trai inferior, și uneori mult inferior mediei comunitare. Dintre ele se detașează (în sens pozitiv) un grup format, în ordine alfabetică, din Bulgaria, Cehia, Polonia, România, Slovacia și Ungaria, care au dobândit statutul de asociat și doresc să obțină cât mai repede calitatea de membru cu drepturi depline. Mai jos, câteva cuvinte despre ce înseamnă acest lucru și despre cum s-ar putea desfășura operațiunea în perioada următoare.

Dacă țările care se abțin să adere la UE fac acest lucru pentru că nu vor să dea, cele ce aspiră la intrare o fac, dimpotrivă, pentru a primi. Ele speră să-și redreseze

economia și s-o aducă la nivelul țărilor din comunitate tocmai cu sprijinul comunității. Evident, UE știe acest lucru, dar pornește de la ideea că Europa în ansamblu ei poate fi prosperă și stabilă numai dacă țările aflate acum în dificultate vor fi ajutate să propășească, să se integreze, să ajungă la un stadiu normal de dezvoltare. Și sunt gata să și plătească pentru asta. Cât? Dacă ar fi ca intrarea țărilor est-europene în UE să se facă acum, acest lucru ar sporii sarcina bugetară a comunității cu 80 de miliarde de ECU (100 de miliarde de dolari) anual, fapt ce ar însemna o dublare a bugetului comunitar actual. Dar, desigur, varianta care se ia în considerație este aderarea după un anumit timp și după o anumită pregătire. În acest scop, Comisia Europeană a propus „celor 12” o sumă de 7,072 miliarde de ECU (8,8 miliarde de dolari), egalată pe 5 ani. Ar fi însă cu totul greșit să se creadă că pregătirea candidaților pentru intrarea în UE se va face exclusiv prin eforturile și pe cheltuielile comunității. Se știe că țările care doresc să adere la UE trebuie să-și creeze condițiile pentru circulația liberă a forței de muncă, a capitalului, pentru convertibilitate, trebuie să continue privatizarea, să-și reducă deficitul, să facă economiile lor mai competitive, să le adapteze la standardele occidentale de structură, eficiență și calitate (alte elemente, cum ar fi apropierea legislațiilor, cooperarea în domeniile justiției și internelor sunt deja în curs de desfășurare). Toate acestea presupun, pe lângă sprijinul financiar dat de UE, și un uriaș efort propriu, restructurări, reajustări, renunțări, fapt ce a făcut ca în unele țări candidate să se audă și voci care exprimă serioase rezerve cu privire la năzuința fierbinte de a intra în comunitate.

ION. D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

Vorbe, vorbe și discuții despre pace și război

Helmut Kohl veghează

Primele săptămâni din luna decembrie ar putea fi hotărâtoare pentru destinul țărilor europene din fostul bloc sovietic. Aserjunea aceasta nu este deloc riscantă, deoarece în intervalul amintit s-ar putea să se decidă, cel puțin în principiu, dacă și în ce condiții s-ar putea accepta admiterea mai rapidă a acestor țări în NATO și UE. La 2 decembrie, miniștrii din țările membre ale Alianței Atlantice au examinat, împreună cu omologii lor est-europeni (inclusiv Rusia și foste republici sovietice), aspecte ale implicării NATO în Bosnia. Miza cea mare este dacă Rusia va îngădui extinderea spre est a NATO. Rusia a spus până acum „niet” și pare tot mai hotărâtă să se opună. Occidentul nu vrea să izoleze Rusia și nu vrea să-și asume angajamente prin care ar putea să-și pună cândva pielea la bătaie. Iar experiența bosniacă a dovedit că nu vor s-o facă. SUA pare decisă să sprijine extinderea NATO, dar fără să riște să strice coeziunea internă în organizație. Premisele discuțiilor de acum vor constitui însă baza hotărârilor de mâine.

Elțin la rampă

O altă reuniune importantă este summit-ul CSCE programat în zilele de 5-6 decembrie la Budapesta. Fiind singura organizație pan-europeană din care face parte și Rusia și unde sunt discutate probleme de cooperare economică, dar și de securitate, CSCE, care devenise un fel de „club al vorbelor de prisos” riscând să agonizeze, ar putea fi resuscitată în măsura în care poate acționa concret în direcția misiunii pentru care a fost creată. În orice caz, Budapesta ar putea fi locul în care Elțin va ieși din ambiguitate și va afirma deschis pretențiile Rusiei pentru arhitectura Europei de mâine.

În sfârșit, dar nu în ultimul rând, o reuniune de la care se așteaptă multe este cea de la Essen (din 9-10 decembrie) a Uniunii Europene. După ce norvegienii au spus din nou NU intrării în UE, șefii de state și de guverne vor căuta să restructureze instituțiile comunitare pentru o „Europă în 15”. Cancelarul Helmut Kohl și-a pus în joc tot prestigiul pentru a obține garanții de la celelalte state membre că UE se va extinde spre est. El a reușit în ultima clipă, însă, să obțină consensul cu privire la invitarea la acest summit comunitar și a reprezentanților țărilor aspirante. În capitalele acestor țări se manifestase o oarecare iritare, pentru că de la instituțiile comunitare din Bruxelles nu au fost primite semnale convingătoare privind calendarul noilor primiri.

UEO defrișează în continuare...

Încurajator pentru aceste țări ar fi deocamdată doar că UEO „brațul înarmat al Europei”, s-a arătat mai dispusă să-și lărgască cooperarea cu statele ex-comuniste, mai ales că în felul acesta sunt menajate mai mult și mai bine iritățile Moscovei. Dar și garanțiile de securitate sunt mai slabe. Reuniunea UEO de la Paris, unde a participat și președintele Iliescu, nu a adus prea multe clarificări în această privință, în afară de manifestarea interesului și a unei anumite bunăvoințe.

În toate întâlnirile menționate, glasul României ar trebui să se audă ferm. Viitorul începe acum...

ȘTEFAN NICOLAE ■

Spunând „NU”

Uniunii Europene,

Norvegia a optat pentru o splendidă izolare

Socoteala din târg nu se potrivește întotdeauna cu cea de-acasă. Proverbul acesta s-a verificat și în cazul Norvegiei. După ce la Bruxelles, dar și în alte capitale europene, se vorbea despre o „Europă în 16”, iar fostul ministru de externe și fost negociator al ONU în Bosnia, Thorvald Stoltenberg, fusese înscris deja pe lista membrilor Comisiei UE, iată că norvegienii chemați la urne s-au opus planului de aderare la UE.

Cu peste două decenii în urmă (adică în momentul în care Danemarca intra în fosta Piața Comună), norvegienii dăduseră din nou cu bobârnacul tentației de a fi comunitari. Adevărul este că norvegienilor le cam convine să se țină deoparte de UE. Actualmente țara trăiește un adevărat boom economic, datorat în primul rând exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze naturale. S-a spus de aceea că de aderarea Norvegiei avea mai mult nevoie UE și nu invers. Temerea observatorilor obiectivi ai acestui derapaj norvegian este că, optând pentru izolarea de UE, în momentul în care toate țările nordice (în afară de Islanda) sunt membre ale acestui organism, norvegienii și-au luat o grea răspundere pentru evoluția pe termen lung a economiei țării lor.

Deja, imediat după anunțarea verdictului urnelor, s-a manifestat o anumită nervozitate la bursă, iar experții spun că investitori străini s-ar putea să fie descurajați de această poziție a Norvegiei față de Europa. Ca membră a NATO, Oslo și-a păstrat însă o pavăză militară și o legătură în probleme de securitate cu Europa. Ironia istoriei face că în timp ce țările din estul continentului se îngheșuie să intre în UE, în extremitatea nordică a Europei, o țară - e adevărat, bogată - poate să dea cu tifa acestei ispite.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Europa multiculturală și multirasială

Naționalism și imigrație în Occident

□ Peste 30 de ani, în Europa vor trăi până la 65 de milioane de arabi

Distinși reprezentanți ai Estului, într-o „excursie” în Vest (Germania)

Formele naționalismului

— Domnule Karlsson, care este forma cea mai răspândită de naționalism în țările din Occident?

— Naționalismul bunăstării, o formă de autoapărare a occidentalilor împotriva valurilor succesive de imigranți. Acest frison naționalist s-a observat și la noi, mai ales în timpul dezbaterilor cu privire la intrarea în CE. Au existat voci care susțineau că o apropiere prea mare de Europa ar însemna o ruinare a tot ce este bun și frumos în Suedia, care este produsul unei orientări de stânga, în timp ce restul Europei occidentale are un iz de dreapta.

— Ce soluții are un stat național de a-și rezolva problemele etnice?

— Dacă excludem „purificarea etnică”, cred că există trei posibilități: 1. Se poate cere totalitate minorității asimilate; la acest capitol, istoria Suediei nu este așa de glorioasă, în trecut, laponii din nord au fost supuși unor mari presiuni de asimilare, iar minoritatea finlandeză a fost atât de nedreptățită până în anul 1957, încât copiii nu li se permitea să vorbească finlandeză la școală nici în timpul pauzelor. 2. Politica asimilării poate avea și motivația de a face bine minorității, de a-i acorda șanse mai mari de afirmare. 3. A face abstracție de naționalism, prin inițierea unei politici bazate pe o ideologie multiculturală,

DI INGEMAR KARLSSON, în calitate de șef al Secției de Cercetare și Analiză de pe lângă Ministerul de Externe al Suediei, a publicat o carte despre minoritățile religioase din Orientul Mijlociu și una despre „popoarele mici” ale Europei. A scris și despre tipovenii din România. A fost ambasador în numeroase state ale lumii.

în care nu mai contează originea etnică, ci doar cetățenia și drepturile omului. Exemplul cel mai bun este Elveția, unde varietatea culturală este considerată un atu.

— Care este cea mai răspândită formă de naționalism în Europa?

— Naționalismul regionalist, renăscut nu numai în varianta sa violentă din fosta Iugoslavie și fosta Uniune Sovietică, ci și în Scoția, Italia, Belgia (unde conflictele dintre valoni și flamanzi puteau duce la o situație similară cu a Cehoslovaciei, dacă această țară nu făcea parte din CE). În Spania, catalanii se simt mai apropiați de Franța decât de Madrid. Dar chiar și în Suedia există încă unele tensiuni. De curând am citit un articol în care autorul afirma că guvernul suedez ar trebui să acorde mai mult sprijin sudului și vestului decât nordului, unde trăiesc numeroși finlandezi și laponi. De pildă, se discută problema construirii unui pod între MALMÖ și COPENHAGA. Cetățenii, în majoritatea lor, sunt de acord cu acest proiect, dar cei din nord sunt împotriva, deși nu au nimic de-a face cu el. Ei sunt mai departe de MALMÖ decât... bucovinenii!

Coșmarul Vestului: jiganii Estului

— Ce grup etnic a provocat probleme mai serioase țărilor din Europa de Vest?

— Țiganii. În Suedia am avut probleme mari cu țiganii polonezi. Pentru a nu fi acuzat de naționalism, guvernul le-a pus la dispoziție mijloace de transport pentru a încerca tot ce au furat și a scăpa de ei fără incidente. Viitorul celor aproape 3 milioane de țigani reprezintă o problemă serioasă a Europei. Trebuie găsită o soluție globală. Dacă o țară occidentală aplică o politică mai liberală față de ei, sute de mii de țigani se vor îndrepta spre acea țară. În urmă cu 4 ani, o familie de țigani a primit azil în Germania, la Hamburg, și, doar într-o săptămână, peste 25.000 de țigani au sosit în oraș.

— Imigrația masivă va aduce, probabil, modificări ale identității Europei...

— În prezent, imigrația în Europa este mai mare decât cea care a fost în SUA. Experții estimează că puterea de atracție a Europei occidentale va crește și va avea loc o schimbare dramatică în ceea ce privește identitatea Europei. Europa va deveni multirasială și multiculturală. Peste 30 de ani, numărul arabilor care vor locui în Europa va fi de 25-65 milioane și nimeni nu poate, încă, aprecia ce consecințe va avea acest fenomen. Un lucru este clar: statul național clasic nu va rezolva nicio problemă care vor apărea.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Mileniul trei fără un sfert

Europa între Da și Nu

Trăgând cu ochiul la Occident de când se aflau sub gratii, statele răsăritene eliberate de totalitarism nu și-au făcut nici o problemă din falmoasa integrare în UE. Bătăuții la porțile Europei și graba politicoasă de a scăpa de vechile orizonturi în favoarea altora noi, „comestibile”, este o dimensiune comună a Estului. Balcanica sau central-europene, toate fostele gulaguri dintre Elba și Nistru se înghesuie pentru a-și redefini apartenența. În spatele acestei precipitări globale se ascunde, evident, frica de mizerie, frica de dictatură, frica de șaua sovietică, indiferent de genercul sub care s-ar ascunde aceasta. Urmeșii lui Todor Jivkov, care nu s-a silit să propună Moscova, cândva, transformarea Bulgariei într-o republică socialistă sovietică, Jello Jeleu, a afirmat de curând o teză memorabilă prin amara sa concizie. Afându-se la Paris într-o vizită oficială, Jello Jeleu a folosit prilejul pentru a implementa în mediile galice ideea „pericolului” răsăritean. El a spus: „Înainte de a vă balcaniza noi pe voi, ar fi mai bine să ne europenizați voi pe noi!”

Adevărul este că sub glazura tranziției și a tam-tam-ului privind reforma în est, se ascunde teribila ofensivă a stângii nostalgice. Întreaga deplasare de mentalitate de la „valorile” totalitarismului la cele ale democrației reale este sabotată furibund, cu mijloace dintre cele mai subtile, dacă nu pentru a sufoca total capitalismul în fașă, măcar pentru a întârzia acest curs. În circumstanțele eventuale ale unei radicalizări de stânga a Rusiei și a întăririi ramurilor politice ale fostelor partide comuniste, Europa răsăriteană riscă să se trezească în armura unui „capitalism” rogu, sau, mă rog, a unui socialism flexibil. Având în vedere modelul chinez, care articulează puterea centralizantă a partidului unic de o economie de piață, ocult dar riguros controlată, ar trebui să ne obișnuim cu ideea că democratizarea profundă a Răsăritului nu este nici galopantă și nici ireversibilă. Răsăritul dansează încă pe sârmă, sub privirile adormite ale Apusului, care nu a știut și nici nu a învățat în ultimii cinci ani să gestioneze o victorie ideologică ce părea în 1989 prea sumptuoasă pentru a fi credibilă.

Această ciudată debalansare între ce ar trebui să se întreprindă și procesele răsăritene lăsate în evoluție haotică este cu atât mai îngrijorătoare cu cât Occidentul însuși este minat de dilema existențială privind propriul său perimetru. Spectaculosul „Nu” produs de recentul referendum din Norvegia atestă, fie și la marginea friguroasă a continentului, o nesiguranță simptomatică. De altfel, multe din referendumurile pe tema extinderii UE s-au lovit de acest sindrom. Multe din victoriile electorale consumate în legătură cu acest subiect s-au realizat pe muchie, publicul demonstrând că este „half and half” și că vârsarea la grămadă în matca UE se află departe de delirul majoritar conceput de utopiștii Statelor Unite ale Europei.

Desigur, toate aceste „scame” luate în mecanismul european nu sunt strict alarmante. Dar ele merită luate în considerare într-un continent care și-a arogat gloria nefastă a producerii a două războaie mondiale. Până acum...

RADU BUDEANU ■

Fiara își arată colții

Rusia se opune pe față integrării Estului în NATO

□ Mai vechiul „amic” Nikonov adoptă un ton amenințător

Când scriu aceste rânduri, la Bruxelles se desfășoară reuniunea miniștrilor de externe ai țărilor Alianței Atlantice.

Desigur, despre rezultatele dezbaterilor din capitala belgiană, voi scrie ulterior. Aici am să mă ocup doar de luările de poziție din ultimul timp împotriva intrării în NATO a fostelor țări socialiste europene.

Provenind din diverse locuri, dar puternic mediatizate de Moscova, vocile ostile largirii NATO vehiculează, în principal, următoarele: 1. Cuprinderea țărilor est-europene în Alianță ar duce la o nouă demarcație în Europa, la divizarea din nou a continentului în „tabere ostile”. 2. O intrare în NATO a fostelor țări socialiste s-ar justifica numai dacă ar exista o amenințare militară din partea Rusiei, ceea ce nu este cazul. 3. NATO trebuie să rămână o alianță militară strict defensivă, orientată doar spre respingerea unei amenințări externe. 4. Lărgirea NATO ar duce la modificarea echilibrului de forțe pe continent, la o izolare totală a Rusiei, fapt ce ar obliga Moscova (întrucât s-ar simți amenințată) să-și reînstituească controlul asupra fostelor republici componente ale imperiului și să-și refacă puterea militară. 5. Mutarea hotarelor NATO spre est ar submina pozițiile democrațiilor reformatori din fostele republici sovietice, întrucât aceste țări, rămase în afara perimetrului de securitate atlantic, s-ar vedea nevoite să-și îndrepte din nou privirile spre Moscova pentru nevoile lor privind securitatea. 6. Din toate aceste motive, extin-

derea NATO spre răsărit ar fi, din partea Occidentului, o serioasă eroare strategică. Mai trebuie adăugat că reprezentanții Kremlinului nu s-au silit să treacă chiar la amenințări fățișe: „Cel care sunt în favoarea unei largiri a NATO - se arată într-un raport elaborat de deputatul Nikonov, o mai veche cunoștință a noastră de la simpozionul desfășurat la Sinaia - nu se pot aștepta la înțelegere și la o altitudine amicală din partea Rusiei!”

Despre subrezența acestei argumentări, foarte pe scurt, în continuare. 1. În Europa, divizarea în „tabere ostile” a existat, există și va exista cât timp va fi Rusia, fiindcă ea nu se va înregimenta ca soldat în nici o trupă. Deci, nu-i vorba de a trasa acum o linie de demarcație (militară, de securitate), ci de a o muta pe cea existentă. Pentru est-europeni este vital ca granița NATO să nu rămână unde este acum, ci să se mute spre soare-răsare, cuprinzând și țările lor. 2. Un colos înarmat până-n dinți constituie o amenințare perpetuă pentru cei din jur; cazul Armatei a 14-a o dovedește din plin. 3. NATO n-are cum să-și piardă caracterul defensiv prin primirea câtorva noi membri.

4. Moscova nu și-a pierdut nici un moment controlul asupra fostelor republici și nu și-a diminuat puterea militară. 5. Nu cade în sarcina țărilor foste satelite ale Kremlinului să creeze front bun de lucru, condiții optime de activitate pentru „democrații reformatori” din fostul imperiu; să și le creeze singuri cum am făcut și noi.

Nu-i chiar așa de greu de observat că în spatele tuturor argumentelor (inconsistente, după cum s-a văzut) împotriva cuprinderii țărilor est-europene în NATO se ascunde un singur lucru: interesul Rusiei ca statele respective să rămână în continuare fără scut în fața ei, să le poată ține mereu în stare de tensiune și în bătaia puștii. Atrage însă atenția că unii occidentali cochetează cu ideea ca fostele țări socialiste să fie din nou sacrificate, să fie din nou folosite ca monedă de schimb, să fie date ca hrană la Minotaur, plată pentru liniștea și bunăstarea Apusului. Sperăm însă că de astă dată atât puterile vest-europene, cât și, mai ales, americanii nu se vor mai speria așa de tare de răgetele Minotaurului.

ION D. GOIA ■

Foto: ELENA GHIERA

Acasă la domnul Adrian Dohotaru

Un rebel bir care d politicieni

Diplomație creatoare

„Am acceptat să lucrez în acest domeniu pentru că am crezut că pot să mă implic în diplomație, dar într-o diplomație creatoare, nu într-o diplomație de poștă care doar duce mesajul și aduce răspunsul.”

Printre înalții funcționari ai Ministerului de Externe român, dl Adrian Dohotaru face o figură deosebită. Aparent, din rebelul de altădată, din ziaristul extrem de incomod pentru autoritățile comuniste, din celebrul dramaturg care provoca „Insomnie” culturnicilor și, în același timp, trezirea spectatorilor care făceau săli pline la pieșele sale, n-au mai rămas decât pletele albe, albe, pe care le poartă cu aceeași mândrie cu care strămoșii săi maramureșeni, probabil, și le purtau pe ale lor. Spuneam aparent, pentru că, în realitate, dl Dohotaru rămâne un rebel „bine temperat”. Ne-am întâlnit într-o zi de sâmbătă în cabinetul său, simplu mobilat, de la MAE, încercând să-l smulgem dintr-un fel de resemnare dată de înțelepciunea sa de istoric, de om care a văzut și a trăit multe. Parcă spunându-mi: hai, omule, să nu ne pierdem timpul vorbindu-ți de ticăloși, mai bine să-ți povestesc despre Lucian Blaga! - dl Adrian Dohotaru ne-a transmis sentimentul că patriotismul este o religie interioară, că pentru țară se suferă în tăcere, se lucrează cu râvnă, cu încrâncenare și fără a aștepta lauri sau laude. Despre scandalul „Zilele României” de la Roma și despre avertismentul (pe când votul de blam, tovarăși?) propus de dl Honcescu și dat de inferiorul său superior, dl Dohotaru a refuzat orice discuție, orice comentariu. Din propria noastră documentare, din ceea ce am văzut și am auzit, am înțeles că dl Dohotaru trebuia neapărat sancționat, pentru a putea fi scoși basma curată tocmai cei cu adevărat - să le spunem blând - implicați în această escrocherie.

„M-a șlefuit atmosfera intelectuală a Clujului!”

„M-am născut la Oradea, în aprilie 1939, din părinți care se trag din Maramureș. Am fost trei copii, tata era căpitan, mama a avut o boală grea timp de 20 de ani, am trăit foarte greu. Liceul și Facultatea de istorie le-am făcut la Cluj, unde am avut mari profesori, pe cei doi Daicoviciu, pe David Prodan, pe Camil Mureșan, pe Ștefan Pascu și pe mulți alții! Am trăit la Cluj într-o atmosferă de cultură și artă pe care o aspirai fără să vrei, deși era o perioadă neagră. Prima mea listă de lectură mi-a făcut-o Blaga!”

„Observatorul astronomic” din casa lui Lucian Blaga

„Bunică-mea, care era spălătoreasă și făcea curățenie prin cartier, m-a dus, când eram mic, la Blaga acasă, și m-a pus să strâng frunzele uscate din grădină, să fac curățenie prin curte. La un moment dat am intrat în bibliotecă și am avut impresia că intru într-un observator astronomic. Asta o senzație care mi-a rămas.

Dialogul direct, cu el, în bibliotecă, nu era un dialog savant, el voia să se aplece la nivelul meu și să-mi explice calm, cu tact, cu ceasul de buzunar pe masă, ce trebuie să fac, cum să mă pregătesc pentru viață ca să devin un om instruit, care gândește, pentru că oricum, dincolo de vremurile în care trăim, vremuri de penitență și purgatoriu, va veni odată și vremea voastră, a tinerilor, și societatea și lumea va avea nevoie de voi! Andrei Pleșu povestește undeva, își amintește că același lucru le spunea Noica, lui Liiceanu și lui: pregătiți-vă bine, că la un moment dat țara, societatea va avea nevoie de voi! Era o atmosferă extraordinară, un om, în perioada aceea, își putea face o cultură solidă, dincolo de propaganda demagogică și de viața sumbră și plină de lipsuri în care trăiam!

Blaga era omul care, când te privea, aveai senzația, așa, că privește dincolo de tine, la o proiectie a ta. Atunci când vorbea, nu avea o voce plăcută, avea o voce puțin metalică și monotonă, dar dacă priveai fruntea lui, aveai impresia că este o frunte care adună o tensiune extraordinară, electrică, așa zice, și că dacă te uital mai atent, puteai să vezi căm cum se mișcă ideile, știi, ca atomii sub microscop!”

„Dictatura am urât-o din străfunduri!”

„Istoria omenirii nu este istoria luptei dintre tineri și vechi, cum am fost învățați, este istoria luptei dintre inteligență, pe de o parte, prostie și semidoctism, pe de altă parte. Aceasta este istoria omenirii. Mi-e teamă de prostie, mi-e teamă de semidoctism, mi-e teamă de ascensiunea prostiei, prostia este unul din cele mai mari pericole pentru națiune, pentru că prostia este, de cele mai multe ori, combinată cu agresivitatea, iar prostia este, adeseori, mai bine organizată decât inteligența! Mă revoltă oamenii care judecă lucrurile fără să le cunoască. Dau verdicte în numele unui adevăr absolut care nu există și de aici este un foarte mic pas până la dictatură. Iar dictatura am urât-o din străfunduri!”

„Obsesia mea de a spune adevărul”

„Am avut multe perioade dificile în viață! A fost stare de conflict a mea în raport cu ceea ce se întâmpla în România în acel an negru și eu am suferit de la obsesia mea de a spune adevărul în ceea ce scriu și de la faptul că simțeam că mă sufo dacă mint! Și starea asta s-a intensificat pe măsură ce înaintam în vârstă, pe măsură ce trecea timpul. Situația noastră, în România, devenea din ce în ce mai tensionată, mai încărcată de minciună! În 197

„Soferanța mea este în tineri, pentru că și de-a lungul ziarist, am mizat foarte mult pe tineri și am lansat o mulțime de tineri care s-au afirmat în presa românească. Adus și eu contribuția, într-un fel, pentru reînvierea MAE a angajat 240 de oameni tineri și este o progrese, totuși, pentru un minister”

le temperat etestă i pasionali

a trebuit să părăsesc revista **Amfiteatru**, unde lucram, pentru că fusesem acuzat de intelectualism, publicând în revistă fragmente din operele unor filozofi care erau considerați periculoși în acea perioadă: Heidegger, Ortega Y Gasset, Martin Bubber și alții. M-am angajat la **Flacăra** în 1974, la începutul anului. În 1978, în urma unui reportaj despre București, care a deranjat sus de tot, am fost dat afară din presă pe timp nelimitat. Tot atunci s-a propus să fiu expulzat, numai că m-a «salvat» Ceaușescu: «Sunteți tâmpiți, vreți să ajungă dincolo ca să injure și mai tare?!» Am găsit o slujbă de redactor, luat de la bază, ca un absolvent, la gazeta **Viața cooperatelor meșteșugărești**. În 1979 s-a considerat că s-a făcut o greșală cu mine și am reîntreat la **Flacăra**, pentru că mi se părea normal să revin acolo de unde am fost dat afară și chiar între colegii care m-au dat afară! În 1985 am fost din nou dat afară, pentru că refuzasem să scriu un articol care mi se comandase și în care ar fi trebuit să mistific adevărul. Mi s-a deslăcut contractul de muncă, am rămas câteva luni fără bani, atunci am căpătat și ulcerul, dar mi-am revenit și am fost, în cele din urmă, cu foarte multă greutate, primit la publicațiile pentru străinătate și, din '85 până în '89 nu am mai scris nici un articol în presa românească.

Hăituit, prins și tuns pe stradă

Port părul ceva mai lung de când eram adolescent. Am fost sancționat, mi s-a și tăiat părul de câteva ori. Eram ziarist și venise cineva pe stradă cu foarfeca să-mi taie părul! Am fost sancționat că eram malagambist, că eram intelectualist, că eram un rebel cu cauză, nu fără cauză, am fost sancționat pentru că am dansat cha-cha-cha, pentru că făceam elogiul culturii occidentale. Am fost un om foarte mult urmărit, cu telefoanele ascultate, cu «umbre» care mă urmăreau imediat ce ieșeam din

casă, am fost avertizat să fiu atent cum trec strada, să fiu atent să nu intru în aglomerație etc.

În loc de top politic, portret-robot

„Mi-e foarte greu să fac un top al oamenilor politici, din poziția în care sunt. Dar apreciez acei lideri care sunt conștienți de încălcarea istorică a momentului pe care îl trecem și acei lideri care nu sunt doar conjuncturali. Apreciez acei politicieni care au o judecată limpede și exactă asupra întregii realități românești și nu doar a unor felii sau parcele. Apreciez acei lideri care știu să-și explice demersul, să-și explice intențiile și soluțiile (cel care le au), acei politicieni care au o viziune clară asupra realității românești de acum, dar și a perspectivei, acei politicieni care pot să dea încredere oamenilor că le reprezintă interesele nu în mod demagogic!

Detest politicienii pasionali, care reacționează după impulsuri de moment, care au orgolii incasabile și ambiții vorace, care se pun pe ei în prim-plan, afirmând principii care sunt ale lor, dar care nu acoperă voința oamenilor pe care îi reprezintă!

„Este un miracol că societatea românească este încă în picioare!”

„Ca istoric, pornesc de la faptul că România traversează o perioadă extrem de grea, deoarece trebuie să treacă de la o societate artificială, întinsă până la absurd și grotesc, spre o societate normală, într-o lume anormală; o societate care pleacă de la un anumit colectivism și egalitarism ce a nivelat

„Mișcările extremiste pot apărea!”

„Dacă nu suntem atenți și dacă ne lășăm pradă unui fenomen de demisie, pe care îl înregistrez, al unor oameni și al unor intelectuali, de la rosturile lor, în societatea noastră sigur că pot apărea extremismul. Lășitatea constă în a lăsa lucrurile să curgă în virtutea inerției. Să luăm, spre exemplu, tensiunile minoritare, etnice: ele sunt ținute sub control în perioadele de dictatură, dar sunt atenuate și în momente de prosperitate. Aceste tensiuni devin explozive și conflictuale în momentele de prăbușire a sistemelor de valori, în momentele de mizerie, de sărăcie, de disperare! Problema noastră este aceea a creării unei societăți democratice în care oamenii să poată să trăiască fără grija clipei imediate. Nu cred că mișcările extremiste vor prinde la noi, în viitorul apropiat, deși există semne, dar este absolut obligatoriu ca presa și opinia publică să funcționeze, pentru că într-o democrație numai astfel extremismele, aceste malformații, pot fi izolate și stinse.”

oamenii, la o societate în care oamenii trebuie să-și redescopere individualitatea, și nu individualitatea ca o exclamare de sine, ci o individualitate creatoare; o societate care și-a devalorizat valorile, care le-a exilat în exterior sau în interior, și acum trebuie să pună valorile în drepturile lor. După părerea mea, este un miracol că societatea românească este încă în picioare! O țară care a putut să piardă aproape 10 miliarde de dolari în trei ani și totuși să reziste, înseamnă că există o forță interioară a acestui popor care poate duce lucrurile mai departe, sigur, până la un punct. Dar este absolut necesar să existe un program interior, un scenariu care să mobilizeze conștiințele națiunii într-o direcție clară, care să se simtă până la nivelul fiecărui individ, astfel ca fiecare individ să-și poată trasa un destin pe un anumit termen.”

Pagini realizate de
MARIAN GHÎȚEANU

„Am scris în ultimii ani mai multe piese de teatru, am și niște scenarii de film, am și două romane care ar trebui finisate. Unul are titlul provizoriu «Plajele memoriei», iar celălalt se cheamă «Praful». N-am reușit încă să le predau la editură: o s-o fac în momentul în care o să-mi pot lua un răgaz de aici”

„Lumea în care trăim noi e plină de capcane și de pericole! Aceste țări care s-au desprins din comunism au o neliniște și o nerăbdare de a se îndrepta spre structurile europene care, de multe ori, pot crea greutăți vecinilor sau altor țări, pentru că nu există încă o solidaritate europeană. În rândul acestor țări care vor să intre într-o Europă solidară, pentru că încă societatea occidentală nu e pregătită să primească aceste țări și nu găsește soluțiile pentru a crea o Europă unită, deși intențiile teoretice există”

„Înainte de a discuta despre democrație, despre economia de piață, despre libertate, trebuie să discutăm despre educație în sensul democrației, al economiei de piață, al libertății. Aici ar trebui să fie investiția cea mai mare în acest moment al existenței noastre și al acestor perioade de tranziție; ceea ce nu se întâmplă, din păcate; din alte rațiuni, care țin de supraviețuirea cotidiană!”

impului, ca
am putut de
alci mi-am
ministerului.
impresio-

Ferdinand I, Platon și Fukuyama în același timp

Miercură trecută a fost o zi sollicitantă pentru personalul cunoscutului Librării Mihail Sadoveanu, din București. Aici au fost lansate, în aceeași zi și la aceeași oră, trei noi apariții editoriale de mare interes.

În fața unui public numeros au fost prezentate cărțile unui filosof în vogă,

Francis Fukuyama - Sfârșitul istoriei și ultimul om, unui filosof clasic, Platon-Parmenide și unuia dintre cei mai mari regi ai românilor, Ferdinand I - Cuvânt pentru întregirea neamului românesc.

Ultima lucrare cuprinde și o genealogie bine alcătuită a familiei

Hohenzollern, precum și multe fotografii inedite. Singurul inconvenient pentru procurarea acestor trei lucrări de referință din domeniile istoriei și filosofiei ar fi prețul ridicat.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Laurențiu Ulci, un moderator mult prea... moderat!

Revista "Revistei Vorbite"

La sediul Uniunii Scriitorilor a apărut al doilea număr al Revistei Vorbite. Cu toate că ideea unei astfel de reviste vorbite, mai ales acum, de când cu criza de hârtie, ni se pare fericită, lipsa unor moderatori și a unor participanți de certă valoare și-a spus cuvântul.

Cu părere de rău, trebuie să spunem că optzeciști Cătălin Târlea și Dan Silviu Boerescu au ținut morțiș să-i facă „praf” într-o manieră suficient-pedagogică pe câțiva foarte tineri aspiranți la calitatea de scriitori.

Au citit Daniel Forga, Diana Manole, Saviana Stănescu și Adrian Oțoiu (proaspăt laureat al premiului „Mașini de

scris”, inițiat de Alex. Ștefănescu), care în ciuda faptului că nu și-a ales foarte bine fragmentele citite ni s-a părut o certă valoare, despre care se va mai auzi.

Din păcate, domnul Laurențiu Ulci a fost de câteva ori depășit de situație și, pe alocuri, Revista Vorbite a degenerat într-o Revistă Bărlită, prilej pentru unii participanți (mai nerăbdători) să bea câte un rom mic.

Partinente și la obiect ni s-au părut intervențiile unor critici inediti ca Ion Stratan și Horia Gârbea.

Așteptăm cu interes o a treia apariție a Revistei Vorbite, sperăm, ceva mai bună.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN Jr. ■

Zâmbete gramaticale

PARBRIZUL DIN SPATE SAU Jiglerul de la carburator

1. Parbrizul este - pentru mecanici, șoferi și comercianți - un reper, o piesă de automobil sau, mai exact, un articol care se sparge neașteptat de repede și costă uluitor de scump; pentru vorbitori, el este parbriz (normal), parbrizul din față (cvasipleonastic), parbrizul din spate (anormal) sau chiar... pambriz (incalificabil).

Ce-o fi, de fapt, parbrizul?

D. Ex.-ul afirmă că nu este nimic din toate acestea, ci doar un substantiv. Ba încă - neutru, adică nici masculin, nici feminin sau din fiecare câte ceva, de aceea zicem: un parbriz - două parbrize (sau două parbrizuri) - chestie la care Doomul, în care avem încredere, este intransigent: două parbrize); este o "placă transparentă (din sticlă) așezată pe partea din față (s.n.) a unui automobil sau a unui avion pentru a feri pe conducător de praf, de vânt etc.; provine din fr. *pare-brise*", mai simplu spus: apărătoare de briză (când se deplasează automobilul cu 10 km/h), de curent (când a ajuns la 40 km/h), de vânt (dacă a atins 60), de vijelie (dacă a depășit viteza legală pentru deplasarea pe autostradă), deci parbrizul îl apără pe șofer de aerul care-i vine în

față.

Geamul din spate se numește lunetă.

- Bine, bine - îmi spuse un hătru -, dar la mersul înapoi? Parbrizul devine lunetă, iar luneta - parbriz?

- Nu, replicatu-i-am eu, rămâne fiecare ce este, pentru simplul motiv că mersul înapoi se face sub 10 km la oră...

2. Jiclor="s.n.; parte a carburatorului, de forma unui dop, cu un orificiu care dozează debitul de combustibil necesar formării amestecului carburant în motoarele cu ardere internă; provine din fr. *gicleur*", adică tot un fel de țamburuc prin care vijuie benzina spre soba lui motor și, chiar de-ar fi mai făjos în franceză, tot pe lângă jiclor rămâne, cu un c bine-nfipt în "procliza" lui I; nu g! De aceea jigler este o mal...tratare a jiclorului; jigler este un cuvânt stălcit,

urât și distonant, care dă impresia că ar putea fi înrudit cu... jigla, numai că jigla - conform tot D. Ex.-ului - provine dintr-un raion zootehnic: "stinghie care se află la jug între gâtul bouului și cuilul care intră prin jug și proțap".

Întrucât e greu de întrevăzut vreo legătură între stinghie și lonjeron, între jug și planetare, proțap și cremalieră, între bou și mecanismul bielă-manivelă, considerăm că jiglerul nu iese din jigla, ci din uluitorul spirit de adaptare lăutărească, deci după ureche, a unor sunete care ar putea fi armonice, dacă s-ar așeza - pe portativul limbajului - în ordinea: j-i-c-l-o-r.

ȘT. M. ILINCA ■
În numărul următor: AM RĂMAS PE GEANTĂ // deci // N-am un ban în jantă

Samuel P. HUNTINGTON: VIAȚA POLITICĂ AMERICANĂ - Edit. HUMANITAS, 1994, 386 p., lei 3500

Binevenită investigare a relației între viața politică și instituțiile ce îi asigură funcționarea în cea mai avansată democrație occidentală, cartea politologului S.P. Huntington abordează, prin demersul propus și contextul american, sursa puterii și sprijinul pentru democrație și libertate dincolo de hotarele Statelor Unite. Din punct de vedere românesc, promovarea libertății în străinătate este la fel de importantă ca în interior. Evaluarea acestui obiectiv merită întreaga atenție. Atât pentru momentul de față, cât și pentru viitorul libertății în lume.

Marguerite DURAS: STĂVILAR LA PACIFIC - Edit. H, 1993, 249 p., lei 450

După tentativa autobiografică ușor deturnată din „Amantul”, iată că prozatoarea a dat o continuare proiectului ei romanesc, o continuare poetică dar și meditativă axată pe destinul frumoasei Suzanne, însă subtil extinsă dincolo de intimitatea adolescenței, în direcția climatului din Indochina franceză, după 1945. Cu arta ei dozată, provocatoare, Marguerite Duras creionează - într-o ordine inversă a valorilor - devenirea unei lumi ce iese brusc din era colonială ca să facă experiența căderii în istorie, în dictatura roșie. Roman incitant, admirabil tradus de Alexandru Badiu, „Stăvilă la Pacific” contestă cu vervă și farmec indelebil că povestea unei tinere femei puternic anturată de intriganti și urzitori de agreabile escapade deturnează apocalipticul, catastrofalul de la ceea ce Nolina numea, inspirat, „doliul conștiinței”.

Felix ADERCA: FEMEIA CU CARNEA ALBĂ - Edit. NEMIRA, 1993, 204 p., lei 300

Sub acest titlu, cititorul găsește și parcurge, delectabil, romanul „Țapul”, acum editat cu denumirea ultimă, respectiv „Zeul iubirii” și câteva din schițele, pregnant erotice, strânse în ciclul „Grădina”. Despre categoria literară pusă în valoare de Aderca, un îndrăgostit de ratările mari și mici ale individului, G. Călinescu a avut cuvinte de laudă. Marele critic le considera ca aparținând unui jurnal de experiențe sexuale; nu le reproșa mai nimic, lucru performant la un degustător sever, în schimb nota pe seama lor că pun accentul cu discreție și vervă vitală pe spectaculosul senzual.

John Le CARRÉ: CĂRTIȚA - Edit. UNIVERS, 1994, 390 p., lei 1850

Este greu astăzi să mai faci roman polițist fără să fii terifiant. John Le Carré se lansează pe o pistă în care sincronizează o intrigă irezistibilă cu pitorescul naturii britanice, atitudinea critică față de societate și suspansul fără egal. Deasupra țesăturii narative plutesc simboluri rafinate, semn că autorul s-a clasicizat în genul său.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Am primit la redacție

„ÎN JOC ESTE ÎNSUȘI DESTINUL CULTURII NOASTRE NAȚIONALE!”

În legătură cu criza de hârtie, cu care s-a confruntat recent presa noastră scrisă, **Asociația Scriitorilor Profesioniști din România - ASPRO**, ca asociație profesională direct interesată de soarta culturii naționale în general și a culturii scrise în special, de existența unei bune circulații a informației și de garantarea liberului acces la informație și la cultură, își exprimă îngrijorarea față de situația creată și se declară solidară cu publicațiile afectate de ea.

În același timp, **ASPRO** atrage atenția asupra faptului că **problemele preselor scrise sunt comune cu cele ale editorilor de carte, ale difuzorilor de carte și presă, ale tipografiilor, ale scriitorilor, traducătorilor etc.** Aceste probleme trebuie abordate global și nu sectorial. Depășirea unei anumite situații de criză nu le rezolvă decât momentan și parțial. În consecință, considerăm că este absolut necesară solidarizarea tuturor celor

implicați în crearea, prelucrarea, editarea și difuzarea culturii scrise, solidarizare care să se concretizeze în **exercitarea unor presiuni serioase asupra parlamentului pentru adoptarea unei legislații în domeniul care să asigure o reală protecție a culturii scrise.** Pentru a da un singur exemplu de problemă care se cuvine retrasă de sub controlul politicii de moment a guvernului și rezolvată prin legiferare de către parlament, iată chestiunea TVA: în ordonanța care instituie TVA în România, „editarea, tipărirea și vânzarea de cărți și publicații periodice” (deci nu numai presa) intră la categoria „operațiuni scutite”, ceea ce înseamnă că societățile comerciale din aceste domenii nu percep TVA de la cumpărătorul final, dar plătesc la orice cumpărare sau prestare de servicii (nu numai hârtie și publicitate, ci și benzină, papetărie, chirii, mijloace fixe și bunuri de inventar, telefon, electricitate etc.)

prețul produselor plus 18% TVA, care nu se poate recupera în final datorită statutului de „operațiune scutită”; drept urmare, societățile comerciale care activează în România în domeniul culturii scrise au cheltuieli cu 18% mai mari decât orice alt agent economic! Soluția ar fi înlocuirea acestui statut doar în aparență „privilegiat” cu o legiferare a unei TVA cu cotă redusă, ca în toate statele cu adevărat democratice. Considerăm - așadar - că recenta situație de criză trebuie privită doar ca un simptom al unei boli mai grave, pentru a cărei vindecare trebuie să ne conjugăm eforturile și să impunem soluții valabile pe termen lung. În joc este însuși destinul culturii noastre naționale.

Consiliul Asociației Scriitorilor Profesioniști din România - ASPRO
București, 24 noiembrie 1994

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viață și 30 de ani de carieră artistică, **UNITER** urează actorului **ȘTEFAN RADOȘ** sănătate, bucurie și ani mulți, bogați în împlinirea celor mai îndrăznețe năzuințe.

Vă mai amintiți serialul DECALOG?

BLEU, BLANC ȘI ROUGE, ultimele trei filme ale lui Krzysztof Kieslowski

□ „Flăcările se ridică tot mai sus, iar noi nu mai dorim să stingem incendiul”

Kieslowski s-a născut la Vargovia în 1941. A terminat cursurile vestitei Școli Superioare de Cinema și Televiziune din Lodz în 1969, după ce, la un moment dat, abandonase. Din bogata sa filmografie, începând cu documentare, se remarcă *Profanul*, serialul *Decalog*, *Viața dublă a Veronicăi*. Regizorul a anunțat că se retrage din activitate și că decizia sa, la care s-a gândit mult, este irevocabilă.

Cinematografia poloneză, reprezentată de o pleiadă întreagă de regizori iluștri, nu mai are nevoie de nici o recomandare. Ultimele trei filme ale lui Krzysztof Kieslowski, trilogia **BLEU** (ALBASTRU, 1993) - **BLANC** (ALB, 1993) - **ROUGE** (ROȘU, 1994), coproducții Franța-Polonia, sunt programate pentru vizionare la Institutul Francez din București în zilele de marți 6 decembrie, miercuri 7 decembrie și joi 8 decembrie, la ora 19.00.

Iată câteva extrase din critici de specialitate, publicate în reviste din Franța, țara de adopție a marelui cineast polonez: **POSITIF** nr. 391/1993 - „Traversat de o muzică misterioasă, **BLEU**, înaintea celorlalte două, demonstrează încă o dată că K.K. este un creator european surprinzător, care, prin gândire, nu uită că cinema este o artă a simțurilor, pe cât este o recitalului”. **CAHIERS DU CINÉMA** nr. 471/1993 - „**BLEU** are tot ce-i necesar unui produs generic, fără ancorare geografică reală, astfel încât CEE ar fi putut să-l comande unui cineast”. **POSITIF** nr. 396/1994 - „K.K. se simte în largul său când se preocupă de lucruri simple, ca și cum acestea ar merita o privire ușor mirată. În **BLANC**,

regăsim ironia și grația nefardată din capodoperele regizorului”. **CAHIERS DU CINÉMA** nr. 476/1994 - „**BLANC** marchează revenirea la realitatea poloneză și, într-o anumită măsură, reîntoarcerea la maniera din **DECALOG**”. **POSITIF** nr. 403/1994 - „**ROUGE** explorează o temă comună, a iubirii, și mai precis a iubirii-compasiune, singurul remediu în sentimentul absurdului și într-un anumit nihilism contemporan”.

Iar dintr-un interviu acordat de Kieslowski (un adevărat eveniment, căci regizorul acordă extrem de rar interviuri) revistei **POSITIF** nr. 403/1994, reproducem: „Am impresia că tehnologia este responsabilă de numeroasele rele. Ea se dezvoltă enorm, dar ceea ce numim cultură nu ține pasul. În același fel, psihicul nostru, sufletul nostru sunt în coada acestei tehnologii, pe care o creăm și o facem să avanseze. Suntem fără vlagă în fața ei pentru că flăcările se ridică tot mai sus, iar noi nu mai dorim să stingem incendiul. Pentru a spune adevărul, nu suntem conștienți de pericolul pe care-l reprezintă și aici se află problema culturii contemporane.”

ADA NICOARĂ ■

TEROARE ÎN BOSTON

Cinefilii au ocazia ca, intrând la filmul regizorului Stephen Hopkins (**Predator 2** cu Danny Glover și Dennis Leary) **Teroare în Boston**, să revadă doi mari actori americani, Jeff Bridges și Tommy Lee Jones. Atractiv printr-un suspans bine condus, cu o întreagă serie demonstra-

tivă de explozii spectaculoase, filmul se susține datorită scenariului, o poveste relativ simplă despre doi prieteni care apucă fiocare pe alt drum și se vor dușmăni de moarte. Pretextul de la care se pornește este conflictul din Irlanda de Nord; genul de film comercial nefiind croit pentru a despica firul în patru, nu se pune problema de a lămuri dacă e vorba despre terorism ori patriotism. Oricum, Jeff abordează un tip nou de rol, iar Tommy Lee de aseme-

nea. E interesant că, aproape de nerecunoscut din cauza machiajului, în film joacă și Lloyd Bridges, tatăl, și în realitate și în scenariu, lui Jeff Bridges. O prezență candidă este actrița Suzy Amis, plăcută și potrivită în rol.

Dacă reușiți să lertați calitatea proastă a peliculei, filmul vă va plăcea, vă va face să vă gândiți puțin la viață și la moarte, la iubire, la valorile căsniciei și ale prieteniei.

ADA NICOARĂ ■

O ISTORIE VIE A CINEMATOGRAFIEI

Săptămâna trecută, la sediul Muzeului Tehnic Prof. ing. Dimitrie Leonida, a avut loc deschiderea expoziției **Prima secol de cinematografie**.

Această inițiativă originală constituie o excepție fericită pentru publicul interesat de la noi. După revoluție au fost organizate tot felul de expoziții mai mult sau mai puțin interesante, dar nimeni nu s-a gândit că cinematografia are o istorie de un secol, care trebuie să nu fie trecută cu vederea.

Amatori pot vedea expozate variate, începând cu aparatele de proiectie de la începutul secolului și terminând cu „unelte” ultrasofisticate din zilele noastre.

Trebuie amintit că sponsorul acestei frumoase inițiative este firma **FREE-DOM STAR-electronics**, care și-a făcut un bun renume ajutând financiar până acum multe valori, de la cele din lumea sportului până la cele din cultură.

TOMA ROMAN Jr. ■

MAȘINA DE SCRIS

● **REMUS VALERIU GIORGIONI, Lugoj.** Intenționez să public povestirea fantastică **Furtună pe lac**. Reușii să creați tensiune prin acumularea unor fapte aparent insignifiante. Vă rog să-mi trimiteți o fotografie a dv.

● **SEPTIMIU IOAN, Cluj.** Vă jucați ingenios cu cuvintele: repetiții obsedante, neașteptate devieri de sensuri, paradoxuri etc. Și aveți și o clară conștiință a condiției de poet, cum nu are oricine la douăzeci și doi de ani.

„Soarele a murit demult./ În locul lui a răsărit, imensă, o tigvă spartă. Semn.

Nimeni nu mai crede în nimeni./ Nimeni nu mai crede în nimic./ Nimeni nu mai crede.

Ne-au izgonit din orașul în care priveam, nebuni, visele noastre arzând./ Lumina flăcărilor le tulbura somnul fără vise!

Am învățat atunci ce-nseamnă iubirea.

Am văzut diamante strălucind în noroi, orbitoarele./ S-au repezit sălbatici să le culeagă./ Astfel am rămas orbi.

Abia atunci am știut ce înseamnă lumina” etc.

Acest loc de artificii lingvistice nu arde însă mereu; uneori textul fâșie și scoate fum, fără îndoială, din cauza lipsei dv. de experiență. De exemplu, este o dovadă de inabilitate să repetați schema cu „nimeni nu mai crede...”:

„Nimeni nu mai strigă pe nimeni./ Nimeni nu mai strigă nimic./ Nimeni nu mai strigă.” Totodată, greșiți când recurgeți la paradoxuri simpliste, previzibile:

„Iubirea e un fel de ură./ Lumina e un fel de ntuneric./ Zborul e o cădere” etc.

Mai scrieți-mi, am să urmăresc cu interes evoluția dv.

Texte sub lupă

● **PIIU LIVIU ALGER, București.** Am citit cu plăcere **Marea sub ninsoare** (fragment de roman sau proză de sine stătătoare?). Atmosfera de melancolie - creată de prezența mării, de viscol, de singurătatea personajului principal, de laconismul răspunsurilor date de acesta unor întrebări incomode puse de bunicul său - persistă după încheierea lecturii. Totuși, textul se întinde pe prea multe pagini. Nu numai că nu „încap” la **Mașina de scris**, dar este, și judecat în sine, oarecum diluat, astfel încât n-ar strica să-l comprimăm.

Dacă sunteți de acord, trimiteți-mi noua variantă, de cinci-șase pagini, o fotografie a dv. și un curriculum vitae.

● **PAUL CILIANU, București.** Sunteți, s-ar putea spune, un profesionist al visului (urmas sau emul tardiv al oniricilor lui Dumitru Tepeș). **Week-end**, cu aerul său de ficțiune pură, scris impecabil, ca un poem de Leonid Dimov (deși este un text în proză), merită fără îndoială publicat. Este însă prea amplu pentru spațiul de care dispun și de aceea vă rog să alegeți dv. un frag-

ment (și să-mi trimiteți, bineînțeles, și o fotografie, ca și o scurtă prezentare a dv.).

Celălalt text, intitulat **Scrișoare către domnul Alex. Ștefănescu sau Dorința de Halima**, mi-a plăcut, să fiu sincer, și mai mult. Nu numai pentru că istorisiți o imaginată aventură a dv. legată de **Mașina de scris** (este pentru prima oară când colaborarea la această rubrică devine subiectul unei povestiri), ci și pentru că, fiind vorba de o simplă scrisoare și nu de literatură, ați scris-o fără nici o inhibiție și ați imaginat cele mai năstrușnice situații. Așa ar trebui să scrieți și literatură proprie zisă.

● **RADU EMIL, București, GABI ROBESCU, Târgoviște, CRISTIAN ROBU, Brăila, COSTEA MUNTEANU, Arad, PASSIONARIA COLCEAG, Timișoara, MINODORA P., Iași, MARIN CONSTANTINESCU, Constanța, EFTIMIE MURGEANU, Ploiești, THEODOR PAHONȚU, Turnu Severin, MARICICA DONICI, București, EMIL CARA-GHEORGHE, Mangalia, EUGEN STAREȚU, Caracal, MIHNEA DAN ZGUBEA, Vatra Domel, L. PANTE-**

LIMON, Bala Mare, VASILE SOARE, Focșani, M.N., Galați, MOISE WINTER, Arad, PAMELA, Pitești, RICA HUDICI, Iași, MARIANA L., Mangalia. Textele trimise de dv. nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveți aptitudini pentru scris. Merită să faceți noi încercări.

● **GHEORGHE RĂUȚĂ, București, I.I., Potlografu, Prahova, ION VASILESCU, Botoșani, VETA CRISTOFORANU, Cluj, PARDAILAN, Reșița, MONA MUNTEANU, Lugoj, BILL MINCINOSUL, Valul lui Traian, Constanța, MIRCEA ȘCHIOPU, Brașov, PETRE HORODNICEANU, Medgidia, LUCREȚIA AVĂDUVEI, Oradea, ROMULUS CODREANU, București, FULVIA, București, PANDELE FOTEA, Deta, Timiș, VASILE POPESCU, Adjud, DRAGOMIR F., Jimbolia, HORIA ȘTEFĂNESCU, Bala Mare, LUCA ZORICI, Suceava, MANUELA POPESCU-AFUMAȚI, București, JORJ PHASOLE, Craiova, S.F., București, FLOREA SĂSCUT, București, DAN POPA, Timișoara, GHEORGHE LOTREANU, Slatina, ANDREEA JOSEANU, Giurgiu, J. NEDELEA, București, LOLA MITU, Fetești, CONSTANTIN H., București.** Nu cunoașteți suficient limba română. Ați face un mare serviciu literaturii renunțând la scris.

Important pentru toți corespondenții

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau cel puțin scrise lizibil.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteți să-mi trimiteți și texterock, graffiti, texte de reclamă, texte de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Mașina de scris** și candidauză la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă în fiecare an, la 1 noiembrie. Și mai există un premiu: Editura Universal Daisi din București asigură unui

autor posibilitatea de a publica o carte. Numele acestuia (desemnat tot de mine, Alex. Ștefănescu, și tot dintre corespondenții rubricii **Mașina de scris**) va fi anunțat la 1 martie.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex. Ștefănescu, la redacția revistei **Flacăra**, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 București.

■ Nu mă căutați la telefon sau la redacție. Citeșteți atent toate scrisorile dv., în ordinea primirii lor. Așteptați răspunsul în revistă. Orice apel direct mă face să pierd timp

prețios, orice intervenție din partea unor persoane influente mă agasează, orice cadou care mi se oferă mă jignește.

■ Faceți un (mic) sacrificiu financiar și abonați-vă la revista **Flacăra**. Am planuri mari în legătură cu **Mașina de scris**, vreau să-l ajut până la capăt, cu devotament, pe toți autorii talentați și ar fi păcat ca totul să eșueze din cauză că nu găsiți revista săptămânal la chioșcuri sau pe tarabe. Îndemnul meu nu are rațiuni comerciale. Vă sfătuiesc sincer: abonați-vă!

Cel ce gândește singur: GABRIEL FUNICA

Gabriel Funica mi-a trimis o scrisoare de o ironie amără, din care citez:

„Ce aş putea spune despre mine? Prea multe nu, bineînțeles.

Locuiesc în Focșani, unde m-am și născut la 27 noiembrie 1961.

Absolvent de studii medii. Ca gânditor particular mi-am luat licența în Apatie cu lucrarea **Conceptul de indiferență discret raportat la democrație**.

În prezent lucrez ca bibliotecar la Biblioteca Județeană **Duiliu Zamfirescu** din urbea natală. Asta din 1991, până atunci mi-am făcut vechiul în una din fabricile situate la marginea orașului, uvrilor”.

Adept al aforismului, Gabriel Funica scrie și texte mai ample, cu caracter eseistic. Dintre acestea am ales **Amurgul cărturarilor**, meditație sumbră asupra condiției de azi a intelectualului umanizat. Nu sunt de acord cu scepticismul lui Gabriel Funica, dar îmi place claritatea gândirii sale. Îmi place, în textele pe care mi le-a trimis, și ceea ce s-ar putea numi linia elegantă a tristeții.

Dacă unii corespondenți ai rubricii vor simți nevoia să susțină sau să combată punctul de vedere al lui Gabriel Funica, voi publica intervențiile lor. Pentru că soarta cărturarului reprezintă o problemă importantă, asupra căreia merită să reflectăm cu toții.

Amurgul cărturarilor

Să scrii cărți, să te închizi într-o debara și să modificezi la problemele etern nerezolvate ale omenirii, să-ți transformi insomniile într-o mărță greu vandabilă, să faci o muncă pe care nimeni sau aproape nimeni nu o va lua în serios. Iată un lucru greu de înțeles într-un timp în care încercăm să ne despărțim de orice formă de claustrare, fie și a confesionalului, când cei patru pereți pot înspăimânta la un moment dat mai mult decât

scaunul electric. În afară de câțiva rătăciți delicați, nimeni nu-ți va reține numele, nimeni nu-ți va colporta ideile. Poate cu un pic de noroc te vei odihni într-un dicționar, sau poate că municipalitatea, în criză de inspirație, va boteza cu numele tău o străduță de periferie.

În fond, de ce să mai aderă la un ideal atins și el de morbul rentabilității, într-o lume în care doar „ficțiunile utile” au un succes garantat?

O viziune pesimistă. Și cum să nu fie pesimistă când Armani e mai cunoscut ca Dostoievski? Și cum să mai fii un Cantemir când ai limuzină la scară?

Amurgul cărturarilor este amurgul unui mod de viață, al unui mesianism gratuit, al unei inutilități aparente, amestec de trândăvie și grație celestă. Blandul paranoic nu are decât să-și clasifice tantasmele, să vegheze asupra lor și să le ferească de lumina puternică a realității, ca ele să poată învia post-mortem. Swann, Odette, Charlus ne apar astăzi ca pietoni solitari, surmenați de un secol al deriziunii, de această viermurală obscură lipsită

de glorie, de apatia mediocrității ridicată la rangul de principiu istoric. Hamlet, obosit de virtuțile civilizației, va sfârși prin a da un telefon tatălui său. Opțiunea a fost făcută: a nu fi.

Eleganța spirituală a apus o dată cu apariția „culturii publicitare” ca expresie artistică a interesului pecuniar.

„Partea lui Swann” a fost învinsă de „partea blestemată”.

Astfel, cel ce mai are curajul de a persevera în nostalgie, ori să tacă din metaforă o profesie, riscă să-și încheie cariera ca filosof de cafenea, ca agent secret al unei lumi defuncte.

Desen de ȘTEFAN POPA

Poezie erotică

Liana Sabău

Un alt fel de rondel

Ce inutilă m-ai făcut să mă simt ca
femeie!
Nu mi-ai dat voie să te alin, să te
mângâi,
Să te sărut și culcuș să-ți fac între sâni.
Nici să te iubesc cu dragostea mea de
femeie,
Nu mi-ai dat voie!

Aș fi vrut ochii să-ți vrăjesc, săruturi
să-ți fur o mie,
Mâna să mi-o plimb, trupul să-ți-l simt...
Dar ce inutilă m-ai făcut să mă simt ca
femeie!
Nu mi-ai dat voie nici să te alin, să te
mângâi măcar
Cu dragostea mea de femeie!

Chipul tău lucind de-o frumusețe stranie,
ochii tăi pierduți - semne de întrebare,
Luminosul spirit, nepătrunsul gând cu
taiș de sabie,
Zâmbetul și gura - moarte fără miere,

Doamne!
Ce inutilă m-ai făcut să mă simt ca
femeie...

Symphonica

Muzică e totul.
Vorbele șocante intime
sunt un lied șoptit acum.
Brațele, gleznele se nănțuiesc
și trupurile vibrează
căutând dispoziția armonioasă a poziției
pe un portativ din lemn de trandafir
ascultă
toamă se întrepătrund acordurile
dintre un pian și-un saxofon

dincolo de fereastra deschisă
și de parfumul numelui tău.
Sunetele emoționează
și gâturile se alintă
altissimo
notele dor
și mușchii tresar
fortissimo
și totul e muzică
doar suspinurile
piano, pianissimo
iar noi
fiorul
dintr-o symphonie
bravissimo

*
* *

NU E NEVOIE SĂ M-ATINGII
PRIVIREA TA
MĂ LASĂ ÎNSĂRCINATĂ.

Noaptea de Liena-Sânziene

Cu greu mi-aș fi închipuit
sărutul tău melodramatic
pe colțul lunii, mic, lucios,
unde - atârna un spânzurat.

Înlănțuindu-te o frunză
din șoldul Sânzienelor,
te-au fermecat, apoi, cu uhdirea
coapselor și tălăfărea genelor.

Te-au însemnat cu-o alună
sub umbra dreptului tău ochi
și le-ai jurat, pe drept, credință
pe buza ta, de savaot.

Îmbălsămat mister de iunie,
când se-nlănțuiesc Lianele lunie
și Sânzienele fac vrăji,
te-am sărutat o clipă, pe umbra
alunței ochiului tău bej.

Nedezlegat rămâi,
Vrăjit mai ești
Nu poți să stai
Dar nici nu pleci.

Cascadă-n ninsoare

Șuvițele de păr
îmi luncă pe față
și fulgii îmi spală
durerea din ochi.
Mă uit după tine
pe strada târzie,
grăbiții se uită la mine,
mă-mping, își fac loc.
Și-atunci zbier că nu mai pot
să fiu răbdătoare;
și urlu că nu mai pot
să fiu arzătoare;
și strig că nu mai pot
sta în astă-nchisoare
a singurătății trecătoare
și-ncep să cânt și cânt
și-apoi să plâng și plâng
câte-un fulg, câte-un fulg
ca o cascadă-n ninsoare.
Vltoare...

Păcat de...

Păcat de frunza asta, toamnă!
Păcat de gura mea cărnosă, doamnă!
Toamna mă-ndeamnă să-i foșnesc
frunzele

Doamna mă-mbie să-i gust buzele.

Dar eu vreau să-ți foșnesc buzele,
Să-ți le freacă, să-ți le mestec
Și apoi să le calc în picioare! Și-n
creștet
să-mi adie și să mă-mbie frunzele!

Păcat de doamna asta, toamnă...
păcat de frunza galbenă...

Mircăa Dinu

Femeie mergând

Ritmul mersului săltau
leli tineri de sub bluză
era vreme rea, confuză
o stidau și-o înfruntau
leli tineri de sub bluză

Erai flacăra, vâpaie
era aer de oțel
ca un laser care-l taie
ai făcut prin el tunel

Cum tăioasă ca o spadă
ai trecut-cuțit în vânt
lași în urma ta să cadă
aer cioburi pe pământ,

Aerul era de sticlă
mă uitam exuberant
cum l-impurige și îl taie
sânul tău cel elegant
stărcul lui de diamant.

Femeie mergând

N-am văzut mai lungi
picioare
de la trotuar de-asfalt
se-aruncau amețitoare
spre un cer și-așa înalt

Pe Mircăa Dinu mi l-a prezentat Ioan S. Pop (care și el îl cunoscuse cu numai câteva minute înainte) la intrarea în redacția *României literare*. Am remarcat faptul că este un tânăr frumos și timid, ceea ce m-a surprins, pentru că de obicei tinerii frumoși sunt dezinvolti.

Am luat de la el un teanc de poeme - materia unui posibil volum, *Nuanțe de alb* - și le-am citit acasă, în liniște. De fapt, nu în liniște, ci cuprins de remușcări că nu l-am dat autorului mai multă atenție. Multe dintre poemele sale sunt superbe. Au o prospețime violentă, ca frunzișul copacilor după ploaie. Mă grăbesc să public câteva dintre ele, promițând cititorilor că voi reveni, prezentându-i mai elocvent pe autor, în măsura în care voi afla și eu mai multe despre el. Deocamdată nu știu decât că este din Moreni (Județul Dâmbovița).

Cu ce creier fără sânge
pașii tăi puteam să-i număr?
ți-ncepea picioru-n talpă
și se termina la umăr

Axă lumii și coloană
din asfalt la nori de fier
tu ești dreaptă, diafană
și ești cui înfipt în cer.

Femeie mergând

De pe umeri mătăsoși
plutea părul în mișcare
ca un val adus de-o mare
unui țărâmiraculos
omoplați tăioși de os

Aveai părul fir fierbinte

destesut din soare caier
înapoi și înainte
ai dat foc cu el la aer

Îți cădea părul cascadă
ca un fluviu rupt din cer
să-ți scalde și să-și vadă
pământul efemer

Părul flacăra și apă
amândouă la un loc
părul ca un val de foc
dintr-un nor de jar plouat
de la lăsa rece-aprins
fluviu ud incendiat
cu scântel de stele nins
rug de apă viu, nestins

Îți sălta părul pe spate
negru val ejaculat
de po mări întierbântate
pe un țărâmiraculos
pielea ta; satul curat.

Femei-planete

Blondă șatenă brunetă
o femeie e-o planetă
să o iei s-o populezi
cu idei în care crezi

Fuste scurte cu volane
îți aruncă-n vine-amor
de o nebunie dulce
îți e foame sete dor

și cum trec femei-planete

mișcând șold îmbietori
fine șuie și cochete
lustruind cu pielea lor
spații lungi ca pe tendoane
ale unui timp color

Ele-n cer sunt prinse-n cuie
și-atârdate c-un cârlig
de planete unde nu e
moarte toamă frică frig.

Femeie și setea

Pentru gura mea flămândă
vreau să-ți dezvelești
plăpândă
de-astă seară până mâine
bustul tău cu sâni de pâine.
Cere setea mea de tine
să te beau și mâine iar
ca pe-o apă care vine
din izvorul vieții chiar.

Fii tu ochiul care-mi plânge
cu celule vii în sânge
fii tu pâinea mea și apa
tu pământul și eu sapa
și noi brazda încrustată
într-un alb cu nici o pată.

Te pi pământului în barbă
oamenii sunt doar o lărbă,
eu masculul, tu femela
eu sunt cerbul, tu gazela
și din noi o să se nască
ledul blând ce o să ne
pască.

Liana Sabău a mai publicat la rubrica *Magia de scris*. Locuiește la Timișoara, are douăzeci de ani și... altceva n-am reușit să aflăm despre ea. Nu pentru că ar refuza să răspundă la întrebări, ci pentru că pur și simplu nu îndrăznesc s-o întreb. Prea este poetă ca s-o esaltez cu indrecreșta mea prozică, de funcționar al literaturii. Poezia ei este pentru mine o revelație. Seamănă cu o adiere de parfum franțuzesc și, uneori, cu o emisie de feromoni. Pentru prima oară la noi, după o jumătate de secol de ipocrizie obligatorie, sexualitatea feminină se exprimă în plenitudinea ei, fără complexe, dar și fără vulgaritate.

MAGIA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

CRASH TEST DUMMIES

„Suntem comici poate, dar nu suntem stupizi!”

În Statele Unite, single-ul **Mmm Mmm Mmm Mmm** s-a lipit bine de Top 10 al revistei **Billboard**, hit-parade-ul local. Cât despre albumul **God Shuffled His Feet** a fost vândut în aproximativ 1 milion de exemplare pe piața americană, cu o frecvență de 50.000 de copii pe săptămână. Însă **Crash Test Dummies** au cunoscut un rapid succes și cu primul album **Ghosts That Haunt Me**, iar single-ul **The Superman Song** a dinamizat clasamentele americane.

Dacă piesele grupului sunt instantaneu identificabile, acest lucru se datorează în primul rând vocii lui **Brad Roberts**. „Când eram adolescent, aveam obiceiul să cânt în timp ce ascultam discuri, dar nu eram prea încântat de ce ieșea. Mă gândeam chiar că nu știu să cânt, până când un profesor mi-a relevat faptul că am voce de bas-bariton și mi-a indicat cum s-o utilizez. Îmi imaginam că vocea mea e un inconvenient și azi descopăr că e un atu...”

Succesul cunoscut încă de la primul album în 1992, nu l-a făcut pe leader-ul **Brad** să-și piardă capul. „Aveam 28 de ani când am primit recunoașterea deplină a publicului, însă n-am resimțit niciodată presiunea acestei popularități. Doar dorința de a progresa...”

Cei care-și spun **Crash Test Dummies** și își împart talentul și gloria sunt patru băieți și o fată. **Brad Roberts** e „the boss” care nu numai că a fondat grupul și cântă cu vocea, dar mai cântă și la chitară. Fratele său **Dan** se distinge la bas, iar **Ellein Brad**, care participă la toate corurile, știe să utilizeze claviatura excelent: pian, sintetizator, acordeon. **Benjamin Darvill** cântă la armonică și mandolină, iar **Mitch Darge** e baterist.

- Despre ce e vorba în „Mmm Mmm...”?

Brad Roberts: Cred că cine citește versurile are sigur reflexul de a căuta o semnificație în spatele cuvintelor. Eu nu scriu în termeni simbolici și enigmatice. „Mmm Mmm...” e doar o piesă de atmosferă, care încearcă să surprindă sensibilitatea ciudată, uneori, a copiilor. Fiecare cuplet vorbește despre un puști care are probleme stranii cu prietenii săi, asta e tot...

- **Vă considerați un grup serios? Pentru că impresia pe care o creați e că faceți haz de toți și de toate.**

- E adevărat că versurile sunt mai degrabă umoristice, dar muzica are o ironie mai puțin evidentă. Nu consider această muzică ca fiind serioasă din punct de vedere al vehiculării unui mesaj. A nu se înțelege însă că nu ne simțim de această lume. Nu vrem să fim prea gravi.

- **Cuvintele par câteodată a fi proză directă.**

- Compun într-o manieră pe care o consider concretă. Nu mă bazez pe nici un șablon poetic, pe metafore sau simbolism, pentru că nu-mi place să utilizez acest gen de exercițiu artificial. E interesant că până acum nu mi-a atras nimeni atenția că ceea ce fac seamănă a proză.

- **Te-ar deranja să ai faima unui interpret sarcastic?**

- Umorul și ironia au rolul de a distra, dar și de a da lecții pe care cei care se simt vizati ar trebui să le înțeleagă și să încerce să se schimbe. Felul în care eu critic aspecte care nu-mi convin, găsesc că e cel mai convingător și cu șanse de a schimba ceva: fără agresivitate în exprimare, fără impunere ci doar prin scoaterea în evidență a unui ridicol care ar trebui sesizat. E nevoie doar de urechi și de inimi deschise. Cu zâmbetul pe buze se pot îndrepta multe

lucruri.

- **Ți-ar plăcea să faci parte din industria de discuri?**

- Asta înseamnă să fii legat de o structură multinațională foarte puternică unde mulți bani și influență trec din mână în mână. Ar fi ridicol să ignor așa ceva. Mă adresez celor cu case de discuri, mă folosesc de inteligența lor. Deseori citesc interviurile grupurilor care nu se implică în așa ceva. E o manieră defensivă pentru ei de a se disocia de ceva care, după părerea lor, le știrbește integritatea artistică. Nu ești realist dacă ignori asta. Dar, pe de altă parte, când compun nu mă gândesc la audiență sau la piață. Scriu despre lucruri care mi se par a fi interesante și mă satisfac.

„**Afternoons And Coffee Spoons**”, al doilea single din „**God Shuffled His Feet**”, a fost cel după care, nemaivăd nevoie de alte dovezi, un juriu competent de specialiști în muzică a declarat grupul canadian **CRASH TEST DUMMIES** Best Break through Artist al anului la festivitatea **European Music Awards** din 24 noiembrie, care a avut loc la Berlin.

FLASH RADIO CONTACT

■ George Michael și-a dezvăluit noul cântec după mai bine de doi ani cu ocazia decernării **European Music Awards** care a avut loc pe 24 noiembrie în Berlin.

A apărut pe scenă la **Pariser Platz** ca să interpreteze **Like Jesus**

To A Child, prima sa piesă nouă care a fost auzită în public de la lansarea în 1992 a compilației **RED HOT AND DANCE**. Michael a fost acompaniat de o secție de 40 de viori.

■ Fostul baterist al lui **JIMI HENDRIX**, **MITCH MITCHELL** a câștigat

o confruntare legală împotriva acuzațiilor că ar fi rasist. Editorii **FABER & FABER** au cerut astfel scuze starului anilor '60 pentru prezentarea tendențioasă pe care l-au făcut-o în cartea lor **CROSSTOWN TRAFFIC**.

■ Legenda americană soul **ISAAC HAYES** face demersurile necesare pentru a deveni regele Ghanei, considerând acest statut ca un privilegiu favorabil pentru o trezire de conștiință necesară „**Wake up African Americans**”. El afirmă că acum știe ce anume e destinat să facă și crede că „să intri într-o stare

mentală afrocentrică poți să schimbi întreaga spirală descendentă în care ne aflăm de ani de zile”.

■ Australiana **KYLIE MINOGUE** a devenit idolul comunității homosexuale din țară și se pare că rolul îi convine și l-a luat în serios inițiind „the country's AIDS Awareness Week”.

Cea mai cunoscută cântăreață-actriță în Australia, Kylie a cucerit inimile comunității prin muzica ei de dans, costumele viu colorate și trupa masculină de dansatori. A cântat anul acesta la masivul eveniment anual al homosexualilor din Australia, **Mardi Gras**. Alături de **Madonna** și **Elizabeth Taylor** a participat la campania globală înaintea **World AIDS Day** de pe 1 decembrie.

■ Câteva dintre cele mai mari nume în **reggae music** cum ar fi

Chaka Demus & Pliers, **Aswad** și **Ziggy Marley** vor plăti tribut lui **Bob Marley** într-un concert în Franța anul viitor.

Organizatorii manifestării **The Midem Music Festival** ce urmează să aibă loc între 30 ianuarie și 2 februarie au luat decizia de a marca

faptul că pe 6 februarie **Bob Marley** ar fi împlinit 50 de ani, printr-un show special. Alți interpreți ce-i vor aduce aceluiasi mare dispărut în 1981, un omagiu la festivalul de la Cannes vor fi **Burning Spear**, **Big Mountain**, **Patra**, **Inner Circle** și **Israel Vibration**.

■ Cel mai de succes show din istoria rock'n'roll-ului va lua Europa cu asalt în vara lui '95.

Turneul **Voodoo Lounge World Tour** al celor de la **Rolling Stones** va cuprinde 15 țări europene în iunie, iulie și august anul viitor. Biletele au început deja să se vândă pentru **Stockholm**, **Helsinki**, **Oslo**, **Copenhaga**, **Sheffield**, **Londra** și **Basel**.

În 4 luni **The Stones** au cântat pentru 2 milioane de fani americani iar caravana lor de 58 camioane se va afla în Mexic, Brazilia, Argentina și Chile la începutul anului, fiind pentru prima dată când grupul se produce în America de Sud.

Pagină realizată de

DOINA ENE ■

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

PLIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

Pentru albumul cinefilului

Jack Nicholson a fost înfiat de bunică

La 57 de ani, Jack Nicholson este un actor foarte apreciat, atât de critica de specialitate, cât și în box-office-ul celor mai bine plătiți profesioniști. Cu cele 10 nominalizări la premiul Oscar, pe care le are, doar Katherine Hepburn îl depășește, cu 12. Avere sa este estimată între 300 și 400 de milioane de dolari, fiind după Schwarzenegger, următorul în top. În afaceri s-a dovedit întotdeauna redutabil; refuză ofertele slab plătite, chiar dacă vin din partea celor mai apropiați prieteni ai săi.

Nicholson nu acordă niciodată interviuri de televiziune; în schimb, pentru presa scrisă răspunde afirmativ oricărui și oricărui solicitări. Și nu ocolește nici o întrebare, povestind cu lux de amănunte despre cele mai intime lucruri ale vieții sale.

Nu ascunde că, la 37 de ani, deja celebru, nu știa adevărul despre propria sa naștere. Cea pe care o considerase ca fiind sora sa, June, îi era, de fapt, mamă. Din cauza tristei

descoperiri, de a fi fost un copil nedorit, Jack s-a pronunțat mereu împotriva avortului.

Nicholson este pasionat de muzică și un fan constant al lui Bob Dylan. Este de un dinamism rar întâlnit, iar surâsul său plin de satisfacție, privirea lui de cobra, au ajuns să fie de-a dreptul venerate de admiratorii și, mai ales, de admiratoarele sale. Așa cum mărturisește, fără urmă de pudor, a dus întotdeauna o viață sexuală extrem de activă. Au existat o mulțime de femei care s-au perindat în patul lui.

A fost căsătorit o dată cu actrița Sandra Knight, cu care are o fiică, Jennifer. Mariajul nu a durat mult; în perioada aceea, Jack consuma alcool și droguri; și, excitat de ideea de a experimenta senzații noi, i-a propus soției să facă amândoi o cură cu LSD, sub control medical. Dezechilibrată, ea a divorțat și, la scurt timp după aceea, a decedat.

Printre legăturile lui Nicholson, se

Jack Nicholson și Michele Pfeiffer
Într-o scenă romantică
din filmul *Wolf*

numără cântăreața Michelle Phillips (membră a grupului **Mamas & Papas**) și actrița Anjelica Huston, mai vârstnică decât el, cu care Jack s-a certat și s-a împăcat de multe ori. În ultimii ani, Rebecca Broussard l-a acaparat

atenția și se pare că de data asta, definitiv, au împreună doi copii și Jack intenționează să se însorească, să se așeze la casa lui. Așa să fie?

ADA NICOARĂ ■

Început de iarnă

COLIND CEFEI REACȚIE LA FRIG	P	A ÎNCRE- MENI DE FRIG GHETUȘ	I	BUDA IERNII ÎNGETATĂ LA PICIOAREI	ÎN AGIAI SANTE GOALA CETURI	S	I	SEZON ALB TROIENE JUMĂTATE DE LACIȚA	N		
	L	A	M	T	N	E	A	L	A		
	B	U	L	G	A	R	E	ACOPERIT DE CHICIUȚĂ EPOCĂ... GLACIARĂ	R	A	M
BICA DE NEA LOCALITATE DIN ETHIOPIA	G	U	H	CARNETELE SCHIMBATE IARNA	A	G	E	N	D	E	
	S	U	N	E	T	A MERGE CU PLUGUȘORUL A PUNE LA MURAT	U	R	A	CĂDERE DE ZĂPADĂ	T
OLIMPEL DE ZURGALAI BARNITURĂ BUNI LA SCHI	S	E	T	A MERGE CU PLUGUL CĂDERI DE ZĂPADĂ	A	R	A	POȘ LA PIFTIE LIMITĂ PEN- TRU FRIG	A	I	
	B	O	E	A	N	C	T	PUTIN OVALI DEZGHETAȚI	O	V	BĂTE IARNA
4 SI 5 FEBRUARIE AVALANȘĂ DE FOC	R	U	I	R	A SCRIS POEZIA NINGE* (Enu) ÎN RUȘA	I	S	A	C		
	DERDELUS GLACIAR LA MUNTE VÂRF RECE	S	A	N	I	U	S	LERI	L	R	
		CULESI A NU MAI NINGE	L	S	GROS IARNA	S	T	R	A	I	
			S	O		ÎNCEPUT DE AVALANȘĂ	E	NORD-VEST URMĂ DE OMĂȚI	N	V	
			T	R	A PUNE ALĂTURI	A	T	A	S	R	
DOPAC ALB VIFORNITĂ PRECUM	C	A	ÂȘTEPTAT DE REVELION	L	H	V	I	T	A	T	

● Dictionar: GUH, LAD.

Integramă de Alina ZGUBEA

Sunteți pe mâini bune!
Proiectele firmei de TV- cablu KAPPA urmăresc să vă asigure un serviciu absolut ireproșabil
Televiziunea prin cablu Kappa,
pentru care informarea promptă
a abonaților săi este o grădă permanentă, așteaptă să ne
comunicați orice fel de sugestii sau nelămuriri aveți.
Scrieți-ne pe adresa SC Publicațiile FLACĂRA SA, Pța
Presel Libere Nr. 1, cod 71341 sau sunați la tel.
6174763 între orele 9.00 - 17.00.
Împreună cu cel de la Kappa vă stăm la
dispoziție. Reclamațiile sesizați-le la telefonul dispeceratu-
lui Kappa, menționat mai sus.
Iată ce filme vă oferă studioul Kappa:

Joi, 8 dec., ora 22.30
„Revenge of the Ninja”; acțiune; 1983; în distribuție:
Sho Kenugi; regia: Dan Fimstenberg
Vineri, 9 dec., ora 20.30
„Marmora neagră”; acțiune; 1979; regia: Harold
Baker
Sâmbătă, 10 dec., ora 19.00
„Un minut să te rogi, o secundă să mori”; western,
1967; în distribuție: Robert Ryan; A. Kennedy;
regia: France Giraldi
ora 22.30 „Witness”; acțiune; 1985; regia: Peter
Weir
Duminică, 11 dec., ora 22.30
„All of me”; comedie; 1984; în distribuție: Steve
Martin, Billy Tomlin, Victoria Tennant

Luni
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - DIFUZIUNĂ TALK-SHOW
CU OVIDIU NOAMȚOIA
Marți
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CĂMERE DE PRAI TALK-SHOW
CU CORNEL MOTORESCU

Wendnesday
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - SHOW ENIMM SI VĂZ MONSTRUOS -
TALK-SHOW CU CARMEN BENDOWSKI
Joi
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - ÎNȚI ÎNȚIPĂTORI TALK-SHOW
CU GOSVAN TEODOROV
Vineri
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - FRIDAY PM IN LOVE -
TALK-SHOW SI MIEZICĂ CU ANDREE PANTOF
Sâmbătă 22.00-04.00 - EMISIUNEA „NU SI VOI”
Duminică 22.00-24.00 - ABC: Armstrong, Beatles,
Cashmere - dialoguri în direct pe tema muzicale
de timp până VINEM, între 05.00 și 08.00 - „SĂRĂCII
MUNIA DE UNDE” CU MECULAI CONSTANTIN Munteanu

Pentru dv. la
teletvonele:
637.37.90;
637.56.45

Divertis - un alt fel de teatru

Săptămâna trecută, Sala Radio din București a fost gazda unei serii de spectacole în cadrul întâlnirii anuale a grupului Divertis cu publicul bucureștean. S-a jucat cu casa închisă, iar spectatorii prezenți în sală au fost fericiți martori ai unui show pe măsura celebrității protagoniștilor. Au fost două ore în care, prin aluzii politice, prin mimică și gestică, printr-o subtilă satiră de moravuri și chiar prin muzică, „divertiștii” au reușit să facă o sală întreagă să râdă cu lacrimi.

Ceea ce trebuie însă observat la grupul Divertis este o anumită rafinare a stilului; adesea, în acest din urmă spectacol, se depășește condiția de simplu „divertiment”, jucându-se teatru în cel mai elementar sens al cuvântului. Sub o aparență comică, textele multor scheciuri ascund un miez de dramă. Ce se întâmplă acum pe scena unde joacă Toni Grecu & comp. pare să fie o nouă formă de teatru, care distrează spectatorul pe moment și-l face să gândească mai

târziu, o tragicomedie care depășește cadrul strict al timpurilor noastre. Cu inteligență, talent și mult umor, grupul Divertis face spectacole din care fiecare ia ce poate, dar în mod sigur toți trăiesc câteva ore de bună dispoziție.

O mențione aparte pentru muzicianul și actorul Ioan Gyuri Pascu, unul dintre cei puțini care pot să realizeze acel one-man-show, spectacol cu un singur actor, despre care vorbesc americanii și care și-a lansat de curând pe piață un nou album. Mașina cu jazzolină, o combinație de jazz, rock și reggae.

ALEXANDRU ARION ■

**Prin interpretarea
mäiestrită
a Teodorei
Păunescu-Tucă**

Sacrul izbucnește în profan

Colindele românești - leacuri de suflet - vin să ne purifice sufletește, pregătindu-ne pentru Nașterea Domnului. A fost o sărbătoare lansarea albumului de cântări mănăstirești al sopranei Teodora Păunescu-Tucă. Apărut în variantă CD - produs de Electrecord la firma „Olimpia” din Anglia - acesta reunește materialul a două LP-uri anterioare, „Blândul Păstor” și „Pe Domnul lăudați-l”. Impresionează faptul că înregistrarea a avut loc în mănăstire. Magazinul Muzica vă așteaptă în prag de sărbători să sorbiți un strop de sacru, prin acest nou album religios.

LOREDANA TUDOR ■

În Germania pregătirile de Crăciun au început din noiembrie!

La Nürnberg și Frankfurt se organizează în fiecare an târguri speciale de Crăciun, care sunt printre cele mai așteptate atracții turistice. Așa cum se vede și din imaginea alăturată, orașele au îmbrăcat deja haină sărbătorească specifică, așteptând milioane de vizitatori. La București mare minune dacă vom avea câteva străzi iluminate abia în ajunul Crăciunului. În Germania cifra vânzării jucăriilor atinge 6,5 miliarde DM (SN)

L'America italianului Amelio câștigă premiul Felix

Echivalentul european al celebrei distincții americane Oscar, premiul Felix, a fost acordat anul acesta italianului Giovanni Amelio (49 ani), pelicula premiată este „L'America”. Tema filmului o constituie peripeziile unui italian într-o Albanie de coșmar. Același film a fost distins la Festivalul de la Veneția cu Leul de argint pentru cea mai bună regie.

La aceeași manifestare berlineză,

frânzușoica Merlet și-a împărțit premiul pentru cel mai bun film tânăr cu Janos Szasz, prima pentru „Fiul rechinului” și cel de-al doilea cu cineprodusul Woyzek.

Premiul special pentru întreaga activitate în slujba cinematografului i-a fost conferit nonagenarului Henri Bresson.

LOREDANA TUDOR ■

Între România și Israel

Pictorița Miriam Ben - Haim ridică o punte a frumuseții

Născută la București și stabilită în Israel de la vârsta de unsprezece ani, pictorița Miriam Ben - Haim construiește o punte a frumuseții între țara natală și cea în care și-a format o educație de ultimă romantică a culorilor, fiind membră a Uniunii Artiștilor Plastici Israelieni. Trei expoziții la TEL AVIV și una în prașul Bear Sheva, din deșert, reflectă apartenența spirituală a pictoriței și, în egală măsură, este

reprezentată „Întorcerea la rădăcini”, prin lucrările sale de la „Galileea”, din București. Jocul unduirilor și umbrelor deșertului aduc în lucrările dnei Miriam Ben - Haim imensitatea și continua mișcare a mării, reușind să unească într-o singură idee două părți antagonice: apa și pustiul, simbolul vieții cu cel al nonexistenței.

LOREDANA TUDOR ■

Mister și exotism

în gama de parfumuri Escada

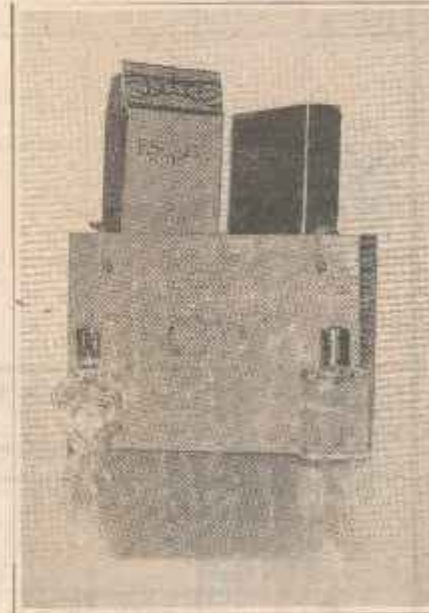
„Când vorbești de o femeie, spui dragoste și seducție”

Afirma Nicholas Ratut, vicepreședintele companiei de modă și parfumuri Escada, cu prilejul ultimei lansări a unei noi game de parfumuri.

Istoria Escadei este, de fapt, o neîntreruptă poveste de dragoste. Ziua începe pe pârta de schi și se termină cu un banal accident - o rochie atinsă de țigară - ce naște un love story emoționant. Cursa plăcerilor continuă cu o ... cursă de cai, unde pariul pus pe calul Escada aduce cuplului Ley un câștig enorm, care le per-

mite un demaraj solid în afaceri. Se naște apoi compania de tricotate de lux și ținută sportivă de lux Escada, care și va extinde aria prin producerea de parfumuri. În prezent, există 138 de magazine active și 20 în construcție (amenajare) purtând semnătura acestei case.

Misterul și exotismul florei orientale imprimă femeii ce folosește parfumul Escada Margaretha Ley o personalitate deosebită și irezistibilă, șarm și eleganță. Escada pour Homme - esența

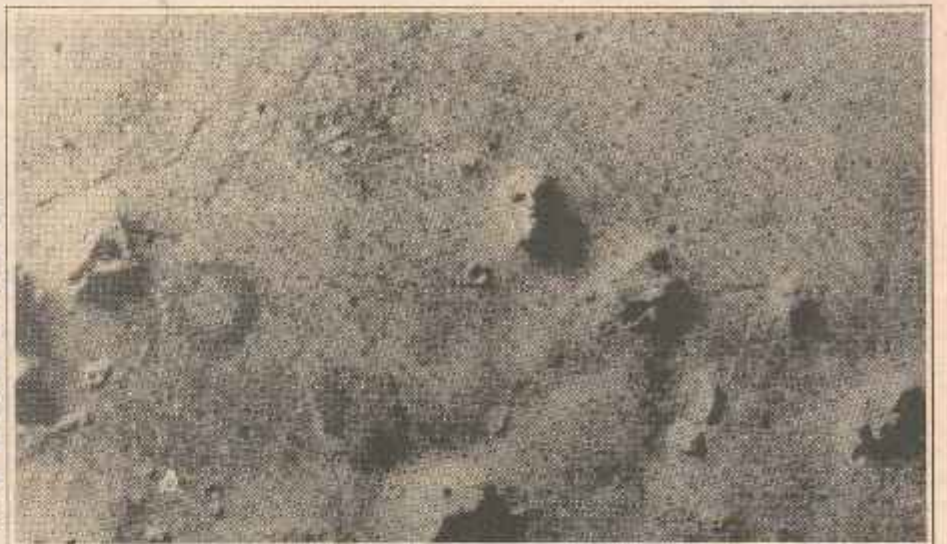
bărbatului internațional - subliniază frumusețea întregului, apropiind jumătățile. De altfel, design-ul ambalajului în formă de inimă nu lasă nici o îndoială asupra efectului produs de acest parfum. Ultima creație a acestei case o reprezintă parfumurile din colecția de vară, care vor fi comercializate și în România, din 1995, prin intermediul celor mai renumite magazine de cosmetice și parfumuri din țară.

LOREDANA TUDOR ■

Profesorul american RICHARD HOAGLAND este ferm convins:

Rezolvarea misterului piramidelor egiptene și a Sfinxului se află ... pe MARTE!

Fotografia pe care o publicăm astăzi este o premieră în presa românească: ea a fost făcută în iulie 1976 de sonda spațială americană VIKING-1, de la o înălțime de aproximativ 2.000 km. A fost prima lansare a unei sonde spațiale spre „planeta roșie”, efectuată de NASA în vara anului 1976 și ale cărei rezultate au fost pur și simplu senzaționale: cele mai perfecționate fotocamere americane ale timpului, ce se aflau fixate la bordul sondei spațiale, au fixat pe peliculă urmele unei civilizații străvechi.

Iată explicația dată de NASA (fără comentarii...): „Fotografia înfățișează forme de relief ce reprezintă podișuri erodate. Uriașa formațiune de rocă din centru, asemănătoare cu un corp de om, este formată de umbre care dau iluzia ochilor, nasului și a gurii. Această „formațiune” are lungimea de 1,6 km și 1 km lățime, iar deformările din imagine se datorează erorilor digitale survenite în urma mării fotografiei (!?)”.

Un an mai târziu, canadianul John Magor, autorul volumului *Our UFO visitors*, subliniază că „în ciuda originii sale presupus naturale, această formă de relief prezintă detalii ale unei fițe umane, care-l dau o înfățișare artificială. În partea dreaptă a fotografiei se distinge o „formațiune” asemănătoare cu o piramidă, în timp ce în centru-stânga se află o „cavitare”; de parcă solul a fost tasat în jurul unei structuri circulare.

În stânga-sus se distinge un set de linii în formă de T ce duc spre o „piramidă” cu marginile ascuțite, în vârful căreia se observă o pată neagră sau o deschizătură, iar întreaga zonă sugerează un loc special de adunare” (!!).

Leonardo da Vinci „prezent” pe Martel

Ani au trecut și iată că profesorul american Richard Hoagland, împreună cu un grup de tineri și talentați oameni de știință din SUA - matematicieni, fizicieni și specialiști în computere, având cunoștințe solide de astrofizică - au studiat aceste „adevărate rămășițe ale unei străvechi civilizații martiene”.

Grupul a ajuns la o concluzie de necrezut: **piramidele gigantice și chipurile umane, fotografiate pe Marte în Bazinul Cydonia, au o origine comună cu piramidele și Sfinxul de pe Pământ!** Iar

construcția acestora a avut la bază aceleași principii matematice. Diferența este dată numai de dimensiuni.

Conform părerii grupului de oameni de știință americani, cea mai convingătoare dovadă a piramidelor și a chipului uman de pe Marte, cu lățimea de 1,5 km., este „principiul simetriei”. Prezența acestei absolute simetrie a „obiectului” indică faptul că acesta este realizat de CINEVA și nu este rezultatul factorilor externi ai mediului.

La aceeași concluzie a ajuns și Erol Torun, din cadrul Serviciului cartografic al Pentagonului, care lucrează în domeniul cercetărilor de cartografiere, geomorfologie și geologie. Acesta a afirmat că **în natură nu există o asemenea simetrie**, cum este cea observată la unele „obiecte” descoperite pe planeta Marte.

Atât Erol Torun, cât și grupul condus de Richard Hoagland, care au făcut cal-

cule matematice ale unei piramide cu 5 fațete (vizibile pe o altă fotografie!), au ajuns la concluzia că raportul dintre laturile scurte și lungi ale acesteia reprezintă, nici mai mult nici mai puțin, decât „secțiunea de aur”, care a fost dăruită lumii încă de Leonardo da Vinci și a reprezentat-o sub forma unei figuri geometrice cu proporțiile umane într-un cerc. După cum afirmă oamenii de știință americani, ei sunt în posesia unor dovezi de netăgăduit, care confirmă că la construirea piramidelor, atât de pe Marte, cât și de pe Pământ, s-au folosit aceleași calcule matematice!

Iar Richard Hoagland consideră că dezlegarea tainei piramidelor egiptene și a Sfinxului se află pe Marte și că a descoperii unele din secretele trecutului îndepărtat al Pământului înseamnă a intra în posesia unor importante date referitoare la viitorul planetei noastre.

În regiunea Marilor Lacuri din America de Nord, în câteva zone cu raza de aproximativ 50-100 metri, pământeni au avut ocazia să vadă uneori lucruri neașteptate: păsări preistorice zburau deasupra lacului, după care dispăreau din câmpul vizual al privitorilor! Se presupune că în aceste zone se află intrările în lumile paralele!

Când aceste păsări neobișnuite dispăreau brusc din câmpul vizual al pământenilor, ele pur și simplu treceau din zonele de contact ale celor două lumi într-un spațiu paralel.

O asemenea anomalie se află și în zona munților Jiguli (Rusia).

Chiar există lumi paralele?

Strania întâmplare a celor doi excursioniști

□ În „zonele de contact” din Munții Jiguli zboară păsări... preistorice!

După cum scrie ziarul *Noul Vărsător* din Samara, în numărul din august 1994, prin această zonă pătrund în spațiul terestru oameni din alte lumi. Asemenea contacte au avut loc încă de la începuturile populației planetei noastre.

Orașul ASGARD din secolul 22

Mulți oameni au observat miraje în Munții Jiguli, miraje despre care a scris de nenumărate ori cunoscutul ufolog din Samara, I. Pavlovici. După părerea lui, mirajele apar ca rezultat al prezenței în această regiune a unor zone de contact cu lumile paralele. Aici se află o mare întreprindere și orașul Asgard, aparținând uneia din aceste lumi paralele! Oamenii trăiesc aici, în comparație cu noi, în sec. 22, iar din punct de vedere al dezvoltării intelectului - în a patra și a cincea dimensiune.

În pădurile din Munții Jiguli există zone în care se poate auzi respirația „cuiva” pe care nu-l puteți vedea, în care se pot auzi voci din lumea paralelă.

„Este foarte important ca în aceste zone natura să se bucure de o ocrotire specială, iar toate fenomenele care au loc aici să fie puse sub o atentă cercetare științifică. Este posibil ca în aceste zone pământeni să intre în contact, poate, cu locuitorii lumilor paralele”, afirmă autorul articolului.

„Am plecat marți, am stat două zile, dar când am revenit era... sâmbătă!”

Și, în sfârșit, o întâmplare care a avut loc nu demult în Munții Jiguli, denumiți și „Perla Rusiei”. „Eroli” au fost doi turiști - Andrei și Stas.

- Cei doi și-au așezat cortul într-o poiană și au aprins focul. „Aveam senzația că „ceva” se va întâmpla... la ora 24, avea să declare, mai târziu, Stas. Cu 15 minute înainte de termenul fixat, versantul din apropiere a fost acoperit de o ceață „luminoasă” în mișcare, cu irizări albastrii. Ne-am mirat că ceața nu coboară de la acea înălțime în vale, dar în minutele următoare, de pe munte a coborât... frigul și am avut senzația pe care o are un om sumar îmbrăcat, la -30 grade C! Ne-am îmbrăcat imediat cu tot ce aveam asupra noastră și ne-am încălzit la foc. Ceața a început să „pulseze” la intervale regulate, iar de sus au început să coboare mase de aer încălzit. Am început să ne dezbrăcăm... Și a urmat explozia! De un alb strălucitor. Când ochii s-au obișnuit cu lumina, nu am mai văzut nimic: nici munți, nici păduri din împrejurimi. Nimic! Noaptea era fără lună, dar, la un moment dat, după un nor a apărut o semilună, iar noi doi stăteam pe un deal, în dreap-

ta noastră se afla un lac, iar pe malul acestuia se afla o cetate pe zidurile căreia se observa o mișcare de făclii, se auzeau chiar voci... Am stins imediat focul, poate și de frică. Am fost înconjurați de ceață, deasupra noastră a apărut un balon verde cu diametrul de aproximativ jumătate de metru, care emitea un sunet strident și care ne-a asurzit pur și simplu și care s-a depărtat apoi la aproximativ 6 m, vădind o mare dezorientare. Și a urmat o altă explozie! Și ne-am găsit iarăși lângă foc, dar de această dată nu mai era nici un fel de ceață. Și am început să discutăm cele întâmplate, iar dimineața am umblat prin toată regiunea fără a găsi nimic deosebit...

Și încă ceva interesant: am plecat împreună spre Jiguli marți, ne-am planificat să stăm două zile, întorcându-ne la cheul râului Volga pentru a reveni acasă am aflat că este... sâmbătă!”

Înceiem această stranie „călătorie într-o lume paralelă” cu părerea lui Stas: „Sunt convins că am fost folosiți în calitate de „contragreutate spațială”, că CINEVA dintr-un alt spațiu se „cufunda” în spațiul nostru. După părerea noastră acel CINEVA era unul singur!”.

Pagină realizată de
ALECU MARCIUC

ȘI DACĂ, TOTUȘI, PE PĂMÂNT VA CĂDEA UN ASTEROID?

1/20.000 - acest raport reprezintă probabilitatea ciocnirii planetei noastre cu un asteroid, având un diametru mai mare de 8 km. Este vorba de probabilitatea ca această ciocnire să aibă loc într-un interval de timp egal cu durata medie a vieții omului (circa 70 de ani).

Această prognoză nu se bazează pe unele proorocii, ci pe calcule fundamentate științific, efectuate de oamenii de știință americani David Morrison și Harry Chapmann, de la Centrul de cercetări științifice AIMCE din California, aparținând NASA.

„Pentru a fi victima unui asteroid, nu este neapărat nevoie ca acesta să ne cadă direct în cap” - a remarcat cu umor David Morrison. După care a continuat: „În cazul coliziunii cu Pământul, enorma energie cinetică a asteroidului se va transforma în energie termică, iar imensele incendii care se vor produce în urma acestui impact vor ridica la mari înălțimi o cantitate colosală de praf și de scum. Drept urmare, pe o perioadă de câțiva ani Soarele va fi pur și simplu „acoperit”. Lipsa de lumină și căldură va avea un efect distructiv asupra întregului ecosistem al Pământului; ca urmare, recoltele vor fi compromise, iar în ultimă instanță, aceasta va duce la dispariția marilor majorități a speciilor biologice” - a concluzionat omul de știință american.

...Iar nouă nu ne rămâne decât să sperăm că vom fi ocoliți de „bolovani” și vom continua să ne bem cafeauța, chiar așa proastă și cumplit de scumpă, cum a ajuns ea azi!

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă“:

„Parfum occidental” în Parcul cu platani

După ce Sever Mureșan a efectuat un „transplant” aproape perfect în **Arena Progresul** prin organizarea excelentă a **Openului românesc la tenis**, și aici mă refer la crearea suprastructurii, dar în special a infrastructurii caracteristice unui asemenea eveniment de anvergură internațională, **Cornel Dinu** a reușit o performanță extraordinară, după părerea mea, prin încheierea unui lot de fotbaliști ce domină autoritar prima scenă fotbalistică a țării. Prezența elitei tenisului mondial, dar și a unor personalități din toate domeniile vieții românești, pe care dacă le vedeai, jurai că arată la fel ca acelea din lumea mondenă a marilor arene din lume, a jucat un rol extrem de pozitiv prin impactul ce se simte din ce în ce mai puternic în activitatea Societății conduse de talentatul manager, contestat de unii și adulat de alții. Să nu credeți că vestimentația sau parfumul sunt elementele determinante ale revirimentului din str. Dr. Staicovici, dar refuz să cred că un om care se respectă nu devine receptiv la ce e nou, mai ales că întotdeauna **Cornel Dinu** a fost un gentleman.

Era imposibil de crezut că un om, cărui îi face plăcere să apară perfect din toate punctele de vedere, ar fi renunțat la anumite importuri occidentale ieftine, dacă vom lua în considerare că a avut marea inspirație de a „fura” ideile din fotbalul profes-

sionist, acțiune pentru care nu poate fi pedepsit de nici un tribunal din lume. Din contră, în opinia mea **Cornel Dinu** a „spart” gheața, dacă vreți, preluând un sistem de practică a fotbalului adevărat, adaptabil la cerințele clubului românesc, respectând - spre deosebire de alți președinți - condițiile obligatorii de muncă: logistică, disciplină, consecvență, curaj și meticulozitate. Iar atunci când alții au refuzat un antrenor, el l-a angajat pe loc, așa cum a fost cazul cu **Ion Dumitru**, care venea din Germania cu o experiență de 8 ani și cu o licență dobândită în urma unor examene grele susținute în fața specialiștilor federației de fotbal a Bavariei. Și cred că veți fi de acord cu mine că acest document are altă valoare decât o „diplomă” luată de un antrenor divizionar la vreo recidivare banală.

Iată, așadar, că aducerea „diamantului neșlefuit” în Cotroceni a însemnat dintr-o dată schimbarea întregii mentalități a fotbaliștilor până mai ieri modești și necunoscuți, metamorfoză generată în primul rând de cunoașterea fotbalului german de către cei doi experți, plecați la un drum anevoios. Înțelegerea întregului fenomen fotbalistic german dominat de mentalitate a schimbat brusc gândirea jucătorilor, care - paradoxal - au adoptat, cu sau fără voia lor poate, noua ordine interioară. Și ceea ce nu au crezut mulți

tehnicieni din fotbalul nostru, s-a petrecut în ultimele patru săptămâni, perioadă în care **FC Național** a devenit lideră cu un lot departe de „somitățile” vecinelor din Ghencea, Șoseaua Ștefan cel Mare sau Giulești. Într-un interviu pe care l-am făcut cu „Procurorul” - și se vede că nu a trecut pe la „Drept” întâmplător - am înțeles „marile secrete” ale performanțelor din Parcul cu platani: muncă serioasă, organizare simplă și eficientă, un control riguros al finanțelor și în final o cointereseare „germană” a fotbaliștilor pe principiul **a lua și a da** în conformitate cu drepturi și obligații.

Acestea sunt, deci, marile atuuri ale **FC Naționalului**. În fond normale și banale, dacă vreți, pentru cei ce le cunosc și le aplică. Mă miră faptul că foarte mulți oameni de fotbal sau sportivi au plecat deseori prin Occident, și, în afară de obiecte de lux sau alte aparate, nu au adus nimic. Adică ideea din fotbalul occidental bazat pe muncă, sistem și disciplină, factorii mentalității de care vorbim noi zi de zi atunci când constatăm nereguli. Ce auzim în asemenea cazuri? E o chestie de mentalitate, domnule. Deci, se poate, ne-a demonstrat **Cornel Dinu**, mai ales că fotbalul ex-progresist, înțelegi cum vreți afirmația mea, nu este sponsorizat de Banca Națională așa cum cred mulți amatori din țară. Și aici există un consorțiu de firme care a avut încredere în directorul general cărui i-a dat banii necesari, în ciuda altor dificultăți de formă și fond ale fotbalului românesc. Or, acest impact occidental într-un minicadru românesc reprezintă un început și un exemplu că, dacă vrei și ești receptiv, atunci se poate face ceva, iar succesul nu mai apare întâmplător, așa cum au crezut mulți dintre „prietenii” lui **Dinu** și **Dumitru**.

Argentinienii **Victor Hugo Sotomayor** (dreapta) și **Roberto Luis Trotta** purtând trofee care le-au încununat victoria. (Foto: AFP, Rompres)

Cupa Intercontinentală

AC Milan continuă declinul

Joia trecută, la Tokyo s-a disputat cea de-a **33-a ediție a finalei Cupei Intercontinentale** (Toyota Cup), care a opus pe **AC Milan**, campioana Europei, și **Veles Sarsfield** (Argentina), campioana Americii de Sud, câștigătoare a Cupei Libertadores. O confruntare, deci, între multigalonată echipă milaneză (14 titluri naționale, 5 trofee în Cupa Campionilor Europei și 2 în Cupa Cupelor, învingătoare de 3 ori în Cupa Intercontinentală - 1969, 1989 și 1990) și o necunoscută formație argentiniană (campioană națională în 1968 și 1993). Cu o evoluție modestă atât în fotbal (locul 11 după 11 etape - cu un joc mai puțin, la 11 puncte de lider, Parma, 24 puncte), cât și în Liga Campionilor, peninsularii conduși de **Fabio Capello** nu au strălucit nici de această dată, acuzând absențele lui **Van Basten** și **Eranio** sau plecările lui **Gullit** și **Brian Laudrup**. Iată, de altfel, formația aliniată: **Rossi - Tassotti, Costacurta, Baresi, Maldini - Albertini, Donadoni, Desailly, Boban (80 Simone) - Savicevic (87 Panucci), Massaro**.

În prezența a circa 50.000 de spectatori, sud-americanii s-au impus cu 2-0, prin golurile înscrise de **Trotta** (50 - penalty) și **Asad** (57), în întrecerea dintre cele două continente Europa fiind condusă cu 20-13. Se cuvine să menționăm că ultimul succes argentinian datează din 14 decembrie 1986, atunci când **River Plate** a întrecut cu 1-0 pe Steaua București. Cel mai bun jucător al finalei a fost desemnat argentinianul de origine siriană **Omar Asad**, care a intrat în posesia premiului - o mașină Toyota.

GLASUL
ROTIILOR
DE TREN

38

Se-ncurcă treaba în Giulești. Un observator atent și cu discernământ ar sesiza de la o poștă că marajul **Copos-Mincoș** nu a ținut, ultimul, după întâmplările de duminică, fiind căutat de **Politia TF**. Toate-s cu dus-întors, de parcă un anume ar dori alterarea tradiției giuleștene, ajungerea echipei și a clubului în negura ignoranței.

Președinte nu mai e, sponsor nu mai e, antrenor nu mai e, iar jucătorii au făcut ca echipa să fie ruptă în trei, a treia parte fiind formată din cei indisponibili. **Viorel Hizo**, aflat la Sibiu, așteaptă, zice-se, vramuri și condiții mai bune, după ce o lungă perioadă a mers pe mâna lui **George Copos** (și va mai merge). S-a format, între timp, un consiliu director, dar se așteaptă convocarea Adunării Generale. Am mai scris-o, am mai spus-o, cu argumente, că a sosit vremea ca **UFC Rapid** să fie preluat de **Ministerul Transporturilor**, cu alte cuvinte, să revină acolo unde l-a fost și îi este locul.

Câteva vorbe despre partida cu **Universitatea Craiova** sunt necesare. Mulți au făcut din înfrângerea apărută o catastrofă. Nu e chiar așa. A mai pierdut **Rapid** la **Universitatea** și cu alte ocazii, când pe gazon evoluau jucători gresii și nu ca acum când, de ce să nu recunoaștem, **Rapid** nu prea are valori. Bașca faptul că împotriva lui **Piturcă** și alor lui, comparat cu... **Tudor Vladimirescu**, **Viorel Hizo** nu a putut apela la **Tără, Matei, Bealcu, Vameșu, Andrași** și **Iosif**, ținut, ultimul, pe banca de rezerve, în timp ce **Budacă** și **Chebac** și-au făcut de cap. A mai apărut și valorosul **Ursea**, adus cu tam-tam de la o biată divizionară secundă elvețiană, așa că, frații mei, toate astea sunt dovezi că nu prea avem echipă, de te și miri cum, doi ani la rând, **Rapid** a ajuns în **Cupa UEFA**, iar acum e încă pe poziția a treia a ierarhiei.

Și a mai fost meciul cu **Dinamo**. Un meci al lui acum ori niciodată. Dacă se va fi pierdut și în „groapă” înseamnă că ascensiunea **Rapidului** a fost una de seră. Dacă nu, nu, mai e timp de speranțe, speculații și calcule. Cât o lamă. Și poate găsim și resursele de a... găsi un antrenor în adevăratul sens al cuvântului la echipa feroviarilor.

E posibil?

■ ■ La spartul târgului, în Șos. Ștefan cel Mare s-au întors doi dintre fiii răătăcitori ai acestei formații - **Cheregi** și **Matouș**. Dar, a nu se uita că ultimul dintre ei aparține tot **Reglanei**. Spun și la spartul târgului deoarece, uite, trece anul și echipa nu se regăsește. Găsindu-se, însă, spre poalele clasamentului.

■ ■ Nu se știe încă, **FRF-ul** va hotărî, prin **Comitetul Executiv**, cine va merge anul viitor în Argentina, lotul olimpic sau lotul B?

■ ■ Mai vine unul, mai pleacă alții, prin Giulești e un du-te-vino de mai mare dragul, una peste alta **Viorel Hizo** izolându-se la Sibiu. Tot mai bine e acasă, nu-i așa?

■ ■ **Sburlea**, om de București, de acum nu mai vrea și pace să evolueze în Bănie. Așa se face că **Ionel** tratează, din nou, cu **Dinamo**.

■ ■ Club la care, după ce a fost prădat **Pruncea**, pe când era cu „naționala” la St. Etienne și Londra, a urmat președintele **Vasile Anghel**, rămas cu o importantă sumă de bani lipsă. Sunt semne că cineva, dacă nu mai mulți, știe (știu) orice mișcare pe orizontală a formației dinamoviste.

■ ■ Cum **Liga suporterilor de la Rapid** are personalitate juridică, aceasta ar cam trebui trasă la răspundere pentru cele întâmplate în Halta Grivița, când cu atacarea trenurilor spre Craiova. Sau nu-i așa?

■ ■ E posibil ca unul ca **Mincoș** să facă legea prin Giulești introducându-se, după

caz, pe sub pielea celui sau celor aflați la conducerea clubului? Uite că e posibil, și asta de ani buni.

■ ■ Nu țac greșeala altora de a încerca impunerea lui **Craioveanu** la lotul național. Și știți de ce? Pentru că locul lui **Gică** e de mult acolo, între tricolori, dar interese meschine au oprit până și ascensiunea vârfului craiovean peste Atlantic, în vară. Ei, ce spui, **Gică... englezul?**

■ ■ Dacă **Becali** lucră și lucră, se aude spre binele fotbalului românesc, de unul **Grosu** din Galați, procurator peste noapte, nu am mai auzit nimic până acum, ci doar că ar avea ceva bube pe... conștiință. Așa să fie? Dacă-i așa, înțelegem jocurile oculte.

■ ■ În timp ce se disputa partida **Farul-Dinamo**, pe malul mării erau alertate mai toate forțele de poliție ale orașului. Asta în timp ce, stând prost cu cordul, președintele **Jean Garabet** juca, de unul singur, poker mecanic. A câștigat **Bănică Oprea**.

■ ■ Craiovenii cică au jucat contra **Rapidului** pentru două milioane. Să-i credem?

■ ■ Nici până astăzi transparent deconturile de la **Coppa del Mondo**, **Cornel Dinu** pune retorica în funcție privind cele vreo 3,5 milioane de dolari primiți de **FRF** după **World Cup** și din care n-a ajuns măcar un stanț pe la cluburile divizionare. **Procurorul** știe el ce știe...

OZONEL ■

Știri din NBA

Începând cu numărul de față, dedicăm un colț din această pagină știrilor sosit din cel mai puternic campionat de baschet din lume, numit pe scurt **NBA** (National Basketball Association, adică Liga Profesionistă de Baschet din Statele Unite ale Americii). Neavând spațiu pentru a vi le prezenta pe larg, vom fi obligați să trecem în revistă doar acele știri pe care le considerăm mai atrăgătoare.

Scorul actualului sezon a fost înregistrat în partida Phoenix Suns-Los Angeles Clippers, când Aștrii l-au zdrobit pe Clippers cu 140 la 109! De remarcat faptul că L.A.Clippers este singura echipă din NBA care în actualul sezon n-a câștigat nici o partidă, în toate cele 13 jocuri ale ei de până acum, rezultatul fiindu-le defavorabil.

Luni, la San Antonio, **David Robinson** a marcat 24 de puncte pentru Spurs în partida cu Minnesota Timberwolves, o echipă aflată la pământ, cu șase înfrângeri la rând și 12 înfrângeri din 13 partide! Mă opresc la acest meci pentru că David Robinson a devenit, astfel, cel de-al doilea marcator al tuturor timpurilor, cu un total de 10.298 puncte înscrise, cu 8 mai multe decât James Silas. **George Gervin** deține recordul de eficacitate, cu 23.602 puncte înscrise în întreaga lui carieră.

Chicago Bulls, echipa mea preferată de pe vremea când acolo juca cel mai mare jucător al tuturor timpurilor, l-am numit pe inegalabilul **Michael Jordan**, a câștigat partida de miercuri, pe teren propriu, cu rivala ei Phoenix Suns și asta pentru că celebrul **Scottie Pippen** a marcat nu mai puțin de 35 puncte. Scorul final a fost de 118 la 105, această victorie a Taurilor stăvilind șirul de 4 victorii consecutive ale Aștrilor.

La Orlando, nici uriașul **Shaquille O'Neal** nu s-a lăsat mai prejos, reușind 41 de puncte în partida cu Regii din Sacramento, pe care l-au învins cu scorul de 114 la 107. Orlando Magic este acum la cea de-a opta victorie consecutivă.

Miercuri, Seattle Supersonics au reușit să-l învingă pe San Antonio Spurs (109-100), fiind la a patra victorie consecutivă și la a șasea victorie în ultimele șapte meciuri, după un început mai timid, în care Sonicii pierduseră, din primele șapte jocuri, patru. David Robinson a marcat 42 de puncte pentru Spurs, ceea ce reprezintă un record personal pentru acest sezon.

Tot la a patra victorie consecutivă s-a aflat și echipa lui **Karl Malone**, Utah Jazz, care, jucând la Sacramento, l-a învins pe Kings cu 94-89. În această partidă, Malone a înscris 25 de puncte.

Joi, 1 decembrie, clasamentele în NBA (vă prezint doar primele 4 jocuri, pentru că doar acestea contează în play-offs) arătau astfel:

CONFERINȚA ESTICĂ

Divizia Atlantică: 1. Orlando Magic, 10 victorii - 2 înfrângeri, (raport .833); 2. New York Knicks 7-4 (.636); 3. Boston Celtics 7-6 (.538); 4. New Jersey Nets 6-9 (.400)

Divizia Centrală: 1. Cleveland Cavaliers 8-5 (.615); 2. Indiana Pacers 7-5 (.583); 3. Detroit Pistons 7-6 (.538); 4. Chicago Bulls 7-6 (.538)

CONFERINȚA VESTICĂ

Divizia Midwest: 1. Houston Rockets 10-3 (.769); 2. Utah Jazz 9-5 (.643); 3. Dallas Mavericks 7-4 (.636); 4. Denver Nuggets 6-6 (.500)

Divizia Pacific: 1. Phoenix Suns 10-4 (.714); 2. Seattle Supersonics 9-5 (.643); 3. Golden State Warriors 8-5 (.615); 4. Los Angeles Lakers 8-6 (.571)

VADIM GEORGE CUȘNARENCO ■

Michael Jordan

Echipa de baschet FLACĂRA

În programul de sponsorizare al firmei SCOP

„Acest program, ne-a declarat dl. **Victor Macri**, director de marketing și promovare al cunoscutii firme de echipamente de informatică, se desfășoară pe trei direcții. Sponsorizarea **educațională** înseamnă organizarea unor concursuri de informatică pentru copii și tineret. Destinația **culturală** a sponsorizării noastre constă în sprijinul material acordat UNITER-ului, inclusiv galelor acestuia precum și unor teatre în timpul turneelelor în țară, pentru că se întâmplă paradoxul ca o trupă de actori ai unui teatru, fie bucureștean fie din provincie, să facă mai ușor un turneu în Australia decât unul, să spunem, în Moldova. În ceea ce privește sponsorizarea **sportivă** ne-am oprit la șah, tenis și baschet. Astfel, am asigurat deplasarea Luminiței Radu la Campionatul Mondial de șah pentru junioare, Argentina 1992, competiție la care tânăra șahistă română, acum candidată la titlul de maestră

internațională, a devenit vicecampioană mondială. Evoluția acestora ne obligă să o dotăm, foarte curând, cu un calculator Compaq suficient de performant pentru studiile și analizele sale de șah. Pe de altă parte, chiar în aceste zile se desfășoară Cupa Presei la șah, careia îi acordăm, de asemenea, sprijinul nostru. Împreună cu dna Elisabeta Polihroniade și cu Federația Română de Șah, vom organiza în anul viitor un concurs de șah SCOP pentru juniori. În ce privește tenisul, suntem încă din '92 sponsor oficial al Federației Române de specialitate, pe care am dotat-o cu tehnica de calcul necesară, lucru pe care-l vom face și în continuare. Împreună cu federații din tenis am organizat în acest an **Trofeul SCOP** pentru copii, categoria 8-12 ani, dotat cu premii de 2,5 milioane lei. Prezent de acum în calendarul '95 al FRT, dorim ca acest concurs să capete tradiție și amploare, inclusiv

prin implicarea partenerilor noștri Compaq și Epson. Menționez că Epson este un mare sponsor sportiv, este proprietarul celei mai mari echipe de hochei și al celui mai mare patinoar din Germania, la Düsseldorf, iar Compaq organizează anual cel mai bine plătit turneu de tenis din lume, Grand Slam Compaq. În decembrie, la München. Cei opt supermasters participanți la acest turneu primesc din start 150.000 USD, premiile totale ridicându-se la suma fabuloasă de 9 milioane USD. Noi nu ne permitem să concurăm prin micul nostru manageriat sportiv această industrie dar dorim să sprijinim mișcarea sportivă de tineret. Tot în această idee, Matrix Business sprijină financiar, cu o cotă lunară, echipa de baschet Sportul Studentesc, iar acum, la turneul de baschet Cupa Presei, SCOP a simpatizat și sponsorizat tânără echipă Flacăra, careia îi dorește succes în continuare”.

FLACĂRA în Cupa Presei la baschet

□ **Evenimentul zilei: am învins cu 28-22... „Evenimentul zilei”!**

succes binemeritat. Pivotalul Călin Mărcușanu a suferit mai mult pe banca de rezervă decât în teren, alături de Tudor Liviu Iacob și Pompiliu L. Dumitrescu, cei care au asigurat asistența tehnică (responsabili cu „vitaminizarea” noastră: Marian Ciobanu și Marius Ilie).

Mulumim pe această cale domnilor Sava Becic și Sorin Dumitrescu pentru punerea la dispoziție a Sălii Rapid (contra cost) în vederea antrenamentelor.

Tot în grupa A - **Curierul național - Radio Tinerama** 48-21 (din nou Florin Posea irezistibil - 36 de puncte). Dar apropo de „curierul național”, se cuvine o revenire asupra meciului susținut cu aceștia. Este vorba de maniera ne-elegantă (cel puțin) în care au comentat întâlnirea cu noi, pentru că în teren au depășit cu mult limitele permise de regulament (Alexandru Arion a avut arcada spartă, alții au suferit numeroase traumatisme). Și aceasta poate pentru că l-am acceptat să apară în înșurubată necorespunzătoare (fără numere pe tricouri, de ex.) și nu am contestat rezultatul... Dar le contestăm calitatea umană... (P. L. Dumitrescu)

De la stânga la dreapta: Mihai Sândolu, Dan Miroșea Popa, Alexandru Arion, George Arion (rândul de sus), Călin Mărcușanu, Dan Neagu (rândul de jos), Lipsoșu Marius Ristea (accidentat) și Petre Colocariu (autorul fotografiilor).

Așa cum anticipam în numărul trecut al revistei, „magicii” de la Flacăra nu și spusese ultimul cuvânt, cu toată înfrângerea în fața **Curierului național**. Evoluând mai aproape de posibilitățile lor reale, în derbyul grupei, cu **Evenimentul zilei**, „flăcăreștii” au realizat victoria (28-22) și au cules aprecierile tehnicienilor prezenți la partidă.

Debut nefavorabil (0-7), dar câte două coșuri înscrise de Mihai Sândolu (unul de 3) și George Cușnarenco ne aduc în avantaj (8-7). Directorul nostru general George Arion și-a adus aminte că a fost elevul lui Nostevici, iar nepotul său, Alexandru Arion, întruchipa o punte peste generații. „Blitzurile” lui Petre Colocariu și „printurile” lui Marius Ristea, viteza de raliu a lui Danu Neagu și tenacitatea „plăieșului” Dan Miroșea Popa ne-au conferit un

SUCCESE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

La Campionatele Mondiale de halteră de la Istanbul, sportivii români Nicu Vlad, Attila Feri și Attila Czanka, strălucite produse ale școlii românești a sportului celor puternici, au avut o comportare meritorie, cucerind o medalie de aur, două de argint și patru de bronz, rezultate care confirmă valoarea halterelor noastre, exemplificând și grila piramidală a statului (și partidului, oricum) român, a federației de specialitate față de acești minunați sportivi. Succesele lor îmbunătățesc remarcabil palmaresul deosebit...

Hopa, stați așa, să ne uităm mai atent. La Campionatele Mondiale de halteră de la Istanbul, România n-a participat. Ia da lupa ala, să mă uit mai atent. Aha, Nicu Vlad a concurat pentru Australia, celălalt doi pentru Ungaria. Am aflat, între timp, și de ce n-am fost noi prezenți. Simplu, secretarul federației, celebrul Lazăr Baroga, avea de pus murături, s-a mai lipit și de niște chintale de cartofi și ceapă, că se anunță o iarnă lungă și, pardon de expresie, grea. Ca să nu mai vorbim de faptul că nici nu era o deplasare mai ca lumea, la Istanbul a mai fost, cu firma „Murat”. Între timp, cei rămași acasă, sportivii adică, liniștiți din partea reprezentării României în lume, se luptă și ei cu greutatea de zi cu zi.

OMERTĂ, ADICĂ MAI PE ROMÂNEȘTE, „TACI, MĂ!”

Vă dăm o veste bună, dragi compatrioți! S-a rezolvat corupția în România. Acum, nu știm decât la toate nivelurile, dar în fotbal oricum. În mare înțelepciunea sa, Comisia Campionatului Național a luat deosebită hotărâre (observați că noi facem oarece deosebiri de ordin filosofic, merol de apreciere) de a-l scoate din rândul omenilor, de fotbal, bineînțeles, pe numiți Purdea, Galca și Naghi, care, vedeți boleri dumneavoastră, și-au permis să acuze un aranjament din mult iubitul nostru fotbal. Respectivii paria au acuzat, vă aduceți desigur aminte, că au fost cumpărați de Oțelul Galați ca să practice sportul național - trântă. Adică, mai fotbalistic vorbind, să trântescă un meci. Neaducând dovezi, zice organismul federal, cei trei s-au făcut vinovați de calomnie și își merita, nu-i așa, soarta. De fapt, mesajul este mai mult decât clar: „Tăceți, mă, din gură!”. Între timp, și antrenorii Ion Moldovan și Viorel Hizo și-au retras acuzele, așa încât, vorba românului, „toată lumea fericită și cu lacrimi pe obraji”, sau ci, „Proverbe românești”, pg. 128: „Nici uatului n-a mâncat, nici gura nu-i miroase”.

O INVENȚIE CONTESTATĂ

Este clar pentru toată lumea că, în ceea ce privește marile competiții sportive, televiziunea a devenit discreționară. Impune orele de dispută a partidelor (vezi ultimul Campionat Mondial de fotbal, când datorită interesului european, jucătorii au fost obligați să evolueze la miezul zilei, pe călduri năucitoare); de asemenea, în campionatul italian de fotbal, s-a înțecat un sistem ce permite etaterea mai multor panouri publicitare, acestea fiind prevăzute cu motoare electrice care schimbă firmele prezentate telespectatorilor.

Probabil, de aici a venit și ideea, pe care să fie introdusă în Formula 1, așa-numita **metodă Epsis**, în fapt o „manipulare” a telespectatorilor. Despre ce este vorba? Societatea franceză **Matra**, care a pus la punct sistemul amintit, a dovedit faptul că este capabilă să substituie, cu imagini prelucrate pe calculator, reclamele, atât cele afișate pe circuit, cât și cele aflate pe automobile. Practic, telespectatorii, conectați în direct la o transmisie a unui **Mare Premiu de Formula 1**, vor vedea două competiții: una reală, a monoplasurilor în întrecere, și alta, cea a sponsorilor. Președintele firmei care a avut ideea, **Amaud Lagardère**, a explicat că noua metodă a fost experimentată la turneul de tenis de la **Roland Garros** și pusă în aplicare în timpul mai multor partide de rugby. Metoda, spune Lagardère, permite optimizarea spațiului publicitar în funcție de țările care preluau transmisiile.

Bineînțeles, reacțiile nu au întârziat să apară. Iată, mai întâi, una pro, aparținând lui **Jean-Claude Dasser**, director general la **TF 1 sport** și președinte la **Eurosport**. „Ideea este excelentă, suntem dispuși să o utilizăm imediat”. În schimb, un canal, de asemenea public, **France 2**, a dat un comunicat total nefavorabil, explicând că o televiziune trebuie să transmită imagini reale și că sistemul Epsis va favoriza excese publicitare incontrollabile. Poziția exprimată de France 2 a fost sprijinită imediat de **Michel Hidalgo**, fost selecționer al echipei de fotbal a Franței, care a argumentat astfel: „Cu sistemul respectiv, se poate «inșcripționa» fără probleme orice siglă pe tricourile jucătorilor, ceea ce nu mi se pare normal ținând seama de interesele sponsorilor și ale susținătorilor diverselor echipe, în general”. Cert este însă că, neținând seama de polemici, mai multe federații internaționale au decis să introducă în contractele cu televiziunea clauze prin care în sezonul următor sistemul Epsis să fie interzis în cadrul întrecerilor pe care le patronază.

TEODORA OPREA ■

Pagini realizate de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Dumnezeu cu mila, iar noi - cu sifa...

CIORBĂ PENTRU SĂRACI ÎN MOMENTE DE LUX

□ Premierul și-a serbat, cu fast, doi ani de „mărețe succese”, președintele va serba și el, în curând, cinci. Și a trecut și 1 Decembrie și va veni și 22...

La câteva sute de metri de parlament, pe str. Sf. Ecaterina, în fiecare zi, în jurul prânzului, se adună un grup de oameni, același de fiecare dată. Zgribuliți de frig, îmbrăcați sărăcăcios, cu priviri triste și goale, așteaptă mâncare și pâine calde. Sunt săraci veniți din toate colțurile Bucureștiului.

Erau bucuroși văzând că au fost aduse imensele oale cu mâncare, dar s-au supărat când au observat că sunt fotografiați. „Suntem niște amărați. Ne e foame! Fotografii ne trebuie?” Dar câțiva au vorbit, totuși.

Niculina Nicolae: „Trăiesc din mila lui Dumnezeu și a Maicii Domnului. Am vândut lumânări la biserica Sf. Spiridon cel Vechi, dar Ceaușescu a demolat-o. Ce să fac? Sunt bolnavă cu inima, cardiacă, am un rinichi scos. Stau lângă mănăstirea Cernica. N-am decât o cămaruță. N-am ce mânca.”

Florin Constantin: „Sunt bolnav de mijloc și singur. N-am casă, n-am macă. N-am nimic! Stau cu chirie pe Giulești, fără lumină, fără apă. Îmi cere 5000 pe lună, da' acu' mă dă afară. De unde plătesc? Mi-e rușine, da' vă spun. Întind mâna la fieșcare. La azil? N-au locuri! Pensie de boală n-am, că trebuie să dai bani la doctori. Am vrut să vorbesc o dată cu un domn gras și bine îmbrăcat care ieșea din parlament. Mi-a spus că n-are timp, e ocupat.”

Rădol Georgeta (într-o mână are o cutie rotundă de tablă, în loc de oală): „Vin din Mihai Bravu să iau mâncarea. Cu mașina 104. Am luat și pentru bărbatu-meu, e bolnav în pat. Pensie

nu am. Are bărbatu-meu, 75000. Am patru copii, doi sunt șomeri, alții doi au copii. Nu le-ajunge nici lor.”

Gherghel Sorin (este îngrozitor de slab, pare bolnav): „N-am din ce trăi! Am 23 de ani. Sunt tăpșer, dar nu mă angajează nimeni. N-am bani să dau. N-am ajutor de șomaj, n-am nimic!”

O bătrână de 78 ani (nu vrea să-și spună numele): „Sunt pensionată de boală. Nu-mi ajung banii, îmi trebuie medicamente. N-am pe nimeni. Ciorbă bună ca aici n-am mâncat nici la mama acasă! Di director e foarte cumsecade.”

Cumsecadele director este dl **Nuțu Anghelina** care conduce firma **Unu și Unu, Transimpex SRL**. Este absolvent al Facultății de Teologie. Diacon, dar și om de afaceri. Pentru că i s-a părut „că nu calcă a preot” și după cum „Dumnezeu a hărăzit fiecăruia să facă o misiune”, a obținut cu mare greutate subsoțul clădirii Facultății de Teologie (unde era „crescătorie” de șobolani și gândaci), ca să facă o cantină pentru studenți și pentru săraci.

Aici mănâncă gratuit 100 de studenți și 150 de săraci. Mâncare primesc și săraci care nu sunt deplasabili. „Sunt două bătrâne în str. 1 Mai, oarbe și surde, care n-au pe nimeni. Pe str.

Oljelor, o bătrână locuiește într-o magazie. Îi ducem și pentru foc resturi de la parchet...” „Mulți dintre ei veneau cu sticle de Pepsi tăiate. Le-am comandat vase de plastic cu capac”.

„De unde am avut banii? Am «profitat» de unificarea celor două Germanii și am luat din fosta RDG pompe de benzină (care erau înlocuite cu altele moderne), le-am reparat și le-am vândut unor particulari (sunt 45 de benzinării particulare în țară); plus un

împrumut de la Banca Religioasă. Acum am carmangerie, fabrică de pâine și magazin alimentar de prezentare, de unde cumpără pe credit, deocamdată, profesorii de la Universitate.”

Ce mai are în program? Are urgent nevoie de un spațiu pentru o cantină a săracilor, iar alături un cabinet medical gratuit pentru ei. A solicitat ajutor studenților de la diferite facultăți pentru a duce mâncare săracilor acasă. Și a venit destul.

Prin Legea fundamentală, guvernanții sunt **OBLIGAȚI** să se aplece în slujba acestor cetățeni loviți de soartă. Cum o fac? Călătorind pe valurile înspumate ale șampaniei festive...

Ce-ar mai fi de spus, stimați cititori? Guvernul are treburi mult mai importante: să-și serbeze cu fast doi ani de măreț guvernare și „să facă totu” pentru ca unii mai umflați să-și cumpere Mercedesuri și vile. Iată că un om simplu, cu posibilități mici, dar cu inimă mare, se gândește la cei năpăstuiți, conducându-se după preceptul „Să nu-ți faci comoară pe pământ”, ci în suflet. Că atât ne-a mai rămas. Deocamdată.

MARIA ANTONESCU ■

Ultima oră

Lovitură de stat sau revoluție?

Valentin Gabrielescu a aflat: „LOVILUȚIE”!